

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Pedagogická fakulta

Katedra geografie

Bakalářská práce

**ANALÝZA OBČANSKÉ VYBAVENOSTI A SPÁDOVOST OBCÍ ZA
SLUŽBAMI VE VYBRANÝCH OKRESECH JIHOČESKÉHO KRAJE
(STRAKONICE, PÍSEK, TÁBOR)**

Vypracovala: Vendula Staňková

Vedoucí práce: Mgr. Martin Blažek

České Budějovice 2014

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

Datum

Podpis studenta

Ráda bych poděkovala Mgr. Martinu Blažkovi za jeho ochotu a pomoc po celou dobu vedení mé bakalářské práce. Dále bych chtěla poděkovat Krajskému úřadu Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích za dodání potřebných podkladů. A v neposlední řadě bych ráda poděkovala svému příteli za podporu při psaní této bakalářské práce.

Anotace

STAŇKOVÁ, V. (2014): Analýza občanské vybavenosti a spádovost obcí za službami ve vybraných okresech Jihočeského kraje (Strakonice, Písek, Tábor). Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Pedagogická fakulta, Katedra geografie, 59 s.

Tato bakalářská práce se zabývá tématem spádovosti obcí v okresech Strakonice, Písek a Tábor. Hlavním cílem je analýza občanské vybavenosti a následné provedení spádovosti ve všech obcích sledovaného území na základě Reillyho gravitačního modelu. Ze zjištěných dat je vytvořena mapa, podle které je provedeno srovnání regionalizace administrativního členění a spádovosti sledovaného území.

Klíčová slova: služby, spádovost, region, regionalizace, gravitační model, Reillyho model

Annotation

STAŇKOVÁ, V. (2014): The analysis of public facilities and catchment of urban areas to services in selected districts of South Bohemian region (Strakonice, Písek, Tábor). Bachelor thesis. University of South Bohemia, Pedagogical faculty, Department of Geography, 59 p.

This work deals with the topic of catchment of urban areas Strakonice, Písek and Tábor. Main goal is analysis of public facilities and consequent making of catchment in all urban areas of monitored area, based on Reilly gravity model. From established data there is created map, on which is based comparing of regionalisation administrative division and catchment monitored area.

Keywords: services, catchment, region, regionalization, gravity model, Reilly model

OBSAH

Úvod.....	8
1 Teoretická východiska práce	9
1.1 Literární rešerše.....	9
1.2 Region	10
1.2.1 Hierarchické členění regionů	12
1.3 Základní rozdělení jednotlivých metod výběru středisek obslužnosti	13
1.3.1 Výběr středisek na základě statických charakteristik	13
1.3.2 Výběr středisek na základě dynamických charakteristik	14
1.4 Geografie služeb.....	18
1.5 Občanská vybavenost.....	19
1.5.1 Maloobchod	20
1.5.2 Školská zařízení	21
1.5.3 Zdravotnická zařízení	22
1.6 Hypotézy	23
2 Stručná sociogeografická charakteristika sledovaného území	24
3 Metodika práce	26
3.1 Zdroj dat a jejich zpracování.....	26
3.1.1 Získání dat.....	26
3.1.2 Zpracování dat	27
3.2 Způsob vymezení středisek	27
3.3 Stanovení KUOPS vybraného střediska.....	28
3.4 Gravitační modely	30
3.5 Tvorba map	31
4 Analytická část	32
4.1 Služby ve sledovaném území	32
4.2 Zhodnocení služeb sledovaného území.....	33

4.3	Sféry vlivu spádových obcí	34
4.4	Spádová střediska	37
4.4.1	Spádová střediska sledovaného území	38
4.4.2	Spádová střediska mimo sledované území	38
4.5	Srovnání sfér vlivu jednotlivých obslužných středisek	39
4.6	Polemika nad aplikací Reillyho modelu	41
	Závěr	44
	Seznam použité literatury	46
	Seznam příloh	50
	Přílohy	52

Úvod

Občanská vybavenost patří mezi nejzákladnější funkční složky, které slouží k uspokojování jak hmotných, tak i nehmotných potřeb lidí. V obcích, ve kterých se nachází minimální počet služeb, je následně vyvolána migrace do měst, kde je koncentrace služeb větší, neboť poptávka po službách různého druhu neustále roste. Pokud dojde k tomuto jevu, že lidé jsou nuceni dojíždět za službami, důležitou roli hraje vzdálenost či časová dostupnost a také, o jaký typ služby se jedná.

Tato bakalářská práce se zabývá analýzou občanské vybavenosti (školská zařízení, zdravotnická zařízení a maloobchod) a určením spádovostí obcí v okresech Strakonice, Písek a Tábor. Zjištění spádovostí je provedeno za použití Reillyho gravitačního modelu.

Jeden z vedlejších cílů práce je provedení regionalizace, podle které se určí, kolik obyvatel spáduje k danému vymezenému středisku a o jak velké území se jedná. Mohou se objevit i menší nesrovnalosti vzhledem k administrativnímu členění ČR, neboť obce ležící na hranicích s jiným okresem mohou spádovat i za hranice okresu, ve kterém se nachází.

Jelikož tato práce vzniká pro účely Krajského úřadu Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích, dalším vedlejším cílem je zpracování GIS vrstvy. U každé obce ve sledovaném území budou doplněny informace o její spádovosti a o tom, do které kategorie služeb podle dokumentu od Ministerstva pro místní rozvoj z roku 2013 spadá.

Tato práce se skládá ze čtyř částí. V první kapitole jsou nastíněna teoretická východiska práce, která se věnují pojmům „region“, „hierarchické členění regionů“, „občanská vybavenost“ či „geografie služeb“. Dále je zde uvedeno základní rozdělení jednotlivých metod výběru středisek obslužnosti. Druhá kapitola se věnuje stručné charakteristice zkoumaného území. Ve třetí kapitole jsou popsány jednotlivé metody, které jsou užívány v této bakalářské práci. Jsou zde zmíněny informace o sběru dat, způsobu vymezení středisek, stanovením komplexního ukazatele obslužného potenciálu střediska a užití Reillyho modelu.

Poslední kapitolou je pak samotná analýza, kde jsou uvedeny výsledky spádovosti a následně provedená regionalizace.

1 Teoretická východiska práce

V této kapitole je provedena literární rešerše a jsou vymezeny základní pojmy, které jsou klíčové pro celou bakalářskou práci. Dále je zde vysvětlena problematika gravitačních modelů a charakterizované jednotlivé postupy jejich aplikace.

1.1 Literární rešerše

Tato subkapitola je věnována literatuře, která je v této práci použita. Analýzou občanské vybavenosti a následným provedením regionalizace se zabývá mnoho zahraničních autorů.

Berry (1967, cit. v Szczyrba, 2005) napsal dílo „Geografie tržních středisek a maloobchodních sítí, kde popisoval vztah maloobchodní sítě k pravidlu rank-size rule. Následně definoval systém střediskových míst maloobchodu.

Maryáš (1983, 1988, cit. v Szczyrba, 2005) se zabýval výběrem středisek maloobchodu a následným hodnocením jejich sfér vlivu. Dále vymezil střediska obsluhy a tzv. základní obslužné regiony.

Reilly (1929, 1931, cit. v Halás, Klapka, 2010, s. 145) definoval tzv. zákon maloobchodní gravitace na základě reálných interakcí pozorovaných v americkém Texasu. Určil, že atrakční síla dvou středisek vůči sídlu mezilehlému je přibližně přímo úměrná počtu obyvatel středisek a nepřímo úměrná čtverci vzdáleností mezi středisky.

Stewart (1948, cit. v Halás, Klapka, 2010) zdůvodnil socio-ekonomické prostorové interakce, které byly založeny na konceptu gravitace. Dále definoval termín „demografická síla“, jako protějšek gravitační síly. V roce 1948 rozpoznal zákon maloobchodní gravitace (Reillyho model).

Converse (1949, cit. v Halás, Klapka, 2010) matematicky vyjádřil bod rovnováhy. Jedná se o průběh hraniční linie mezi zónami vlivu dvou hlavních nákupních středisek.

Thompson (1966, cit. v Halás, Klapka, 2010) hodnotí varianty Reillyho modelu, neboť celý model byl vytvořen za účelem zjištění spádovostí za maloobchodem. Jeho následná aplikace byla za účelem stanovení snahy obyvatelstva dojíždět za různými typy služeb do zvolených středisek.

Szczyrba (2005, s. 7) se zabývá maloobchodem a jeho proměnou po roce 1989, která byla velmi dynamická. Uvádí, že v první polovině 90. let byla populární podnikatelská činnost malých prodejců, zatímco v druhé polovině 90. let se začaly angažovat spíše zahraniční řetězce.

Christaller (1963, cit. v Maryáš, 1983) je považován za zakladatele teorie centrálních míst. Podle něj jsou střediska sídla, která obsluhují dané území tzv. centrálním zbožím a službami.

Johnston (1964, cit. v Maryáš, 1983) se zabýval metodou, která byla založena na datech o počtu obslužných zařízení.

Blažek (2012) se ve své diplomové práci věnuje interakcím mezi centry ORP v kraji Vysočina a to na základě reálných přímých autobusových spojů a reálné dojížděky do zaměstnání. Dále provedl regionalizaci sledovaného území, která je vymezena na základě teoretických výpočtů Reillyho modelu a reálné dojížděky do zaměstnání.

Havlíček (2013) ve své diplomové práci analyzuje spádovost za službami na nadlokální a mikroregionální úrovni v okresech Opava a Nový Jičín. Zkoumanými službami byly školství, zdravotnictví a maloobchod. Po zjištění spádovosti vymezil parciální regiony a komplexní obslužný region.

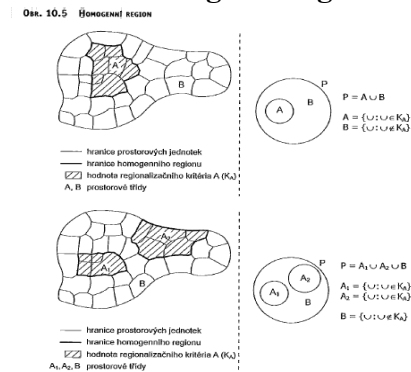
1.2 Region

Region vznikl z latinského výrazu „regere“ v překladu ovládat a později z „regio“, což je v překladu krajina či politické území (Klapka 2008). Anděl (1996) definuje region jako složitý dynamický prostorový systém, který se formuluje na zemském povrchu na základě určitých znaků, které ho odlišují od okolí. Dále informuje o tom, že se mohou objevit i nesrovnalosti a pojem region je pak následně zaměňován za termín areál, oblast nebo zóna. V dnešní době je hojně využíván v mnoha odvětvích přírodních věd.

Jedním z nejdůležitějších členění regionů v geografii je rozdělení podle formy na formální (homogenní), nodální (spádový) a plánovací (Anděl 1996).

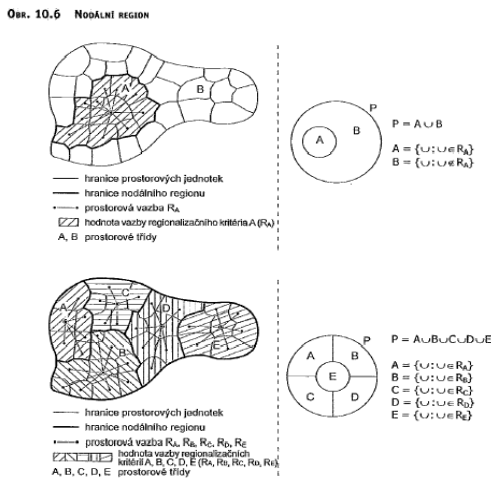
- *Homogenní region* – definován na základě rysů jevů, které jsou vlastní danému regionu a jsou vnitřně homogenní.
- *Nodální region* – regiony jsou založeny jako prostorový celek na interakci mezi centrem, jádrem, ohniskem a zázemím. Od formálních regionů se liší dynamičností a mohou se často měnit.
- *Plánovací region* – region můžeme chápat jako určité území, pro které se tvoří určitý plán (regulační, rozvojový). Klapka (2008, cit. v Kvantová, 2012) uvádí jako příklad regiony NUTS II v České republice.
- *Region administrativní*

Obrázek 1: Homogenní region

Zdroj: Toušek, V., Kunc, J., Vystoupil, J. et. al. (2008)

Obrázek 2: Nodální region

Zdroj: Toušek, V., Kunc, J., Vystoupil, J. et. al. (2008)

1.2.1 Hierarchické členění regionů

Havlíček (2013) ve své diplomové práci vychází z faktu, že moderní regiony jsou uměle vytvořeny za účelem administrativním nebo ekonomickým. Lze tedy předpokládat, že budou mít i svojí vlastní hierarchii, která je v první řadě tvořena kvůli přehlednosti. Dalším důvodem je pak závislost mezi většími a malými centry.

Touto problematikou se zabývá Hampl (2005), který se věnuje socioekonomické regionalizaci, jejíž poslední verze je z roku 2001 a je zpracována podle následujících zásad:

- V první řadě je nutné vymezit elementární funkční regiony (mikroregiony 1. stupně), které podle Hampla (2005) tvoří základní stavební jednotky celého regionálního systému. Kritériem jejich vymezení je převládající směr pracovní vyjížděky z jednotlivých obcí do vybraných středisek.
- Do druhého typu hierarchického uspořádání se řadí mikroregiony 2. stupně. V tomto případě platí původní kritérium z prvního, již zmíněného bodu, avšak je rozšířeno o vyjížděku do škol a vzniká tak celková vyjížděka (složená z vyjížděky do zaměstnání a vyjížděky do škol).
- Celková vyjížděka lze použít k vytvoření vícestupňové hierarchie středisek a jejich regionů a vznikají tak mezoregiony a makroregiony (celá Česká republika).

Hampl (2005, s. 79-80) se zmiňuje o tom, že je nutná územní celistvost vymezovaných regionů. Také musí být dostatečná velikost jak celého regionu, tak i samotného zázemí střediska.

Území České republiky lze rozdělit na:

Mikroregiony 1. stupně

Havlíček (2013) uvádí, že se jedná o regiony, které obsahují základní regionální procesy, mezi které patří dojížděka za základním typem služeb, dojížděka za prací či škol. Hampl (2005, s. 79-80) stanovil základní kritéria: „*Požadovaná minimální velikost celého regionu 15 tisíc obyvatel a samotné zázemí 5 tisíc obyvatel. Tyto hodnoty odpovídají přibližně nodální velikosti pracovních obvodů a lze je proto označit za kritické pro formování elementárně vyvinutého funkčního mikroregionu s odpovídající polaritou střediska a zázemí.*“

Mikroregiony 2. stupně

Havlíček (2013) uvádí, že v mikroregionech 2. stupně existují silné vazby mezi bydlištěm, pracovištěm a základními službami. Hampl (2005, s. 78-99) vymezil tento typ regionu tak, že počet obyvatel maximálního regionu stanovil na 40 tisíc. Spadají sem i taková střediska, která si podřizují jiný mikroregion 1. stupně.

Mezoregiony

Hampl (2005, s. 78-98) uvádí následující: *„Mezoregiony odpovídající územně rozsáhlým jednotkám, jejichž integrita je již částečně vázána na prostorové vztahy obyvatelstva. Zde je již charakteristická nedenní dojíždka za prací, dojíždka do vyšších druhů občanské vybavenosti. Velký význam na této úrovni mají vztahy mezi výrobními jednotkami a institucemi a zejména kvartérní činností. Integritu mezoregionu již nezajišťuje jediné centrum, jak bylo u výše zmíněných, ale spíše celý systém silných a vzájemně propojených středisek.“*

Makroregiony

Do makroregionu se řadí celé území České republiky s omezeným postavením hl. města Prahy (Hampl 2005, s. 82).

1.3 Základní rozdělení jednotlivých metod výběru středisek obslužnosti

Tato kapitola je zaměřena na metody, které se využívají při výběru středisek obslužnosti.

1.3.1 Výběr středisek na základě statických charakteristik

Za zakladatele této metody je považován autor teorie centrálních míst W. Christaller, který ve 30. letech zkoumal sídelní strukturu na území jižního Bavorska. Podle této teorie střediska obsluhují určité územní tzv. centrálním zbožím a službami. Střediska lze rozdělit podle významu do hierarchických stupňů (střediska vyššího řádu mají větší výběr tzv. centrálního zboží a služeb oproti střediskům nižšího řádu). Christaller vymezuje střediskovost sídla (Maryáš 1983):

- *Podle druhů funkcí sídla*
- *Podle přebytku významnosti sídla*

a) Podle druhů funkcí sídla

Tato metoda, která určuje střediskovost sídel podle koncentrace druhů zařízení a služeb v daném sídle, se řadí mezi nejsledovanější v geografii. Je třeba zmínit práci Smailese (1967, cit. v Maryáš, 1983), který ve 40. letech zkoumal území Anglie a Walesu. Podle něj je střediskovost určována podle vybraných druhů obchodů a služeb, které jsou pak následně rozděleny do pěti hierarchických úrovní středisek. Berry (1967, cit. v Maryáš, 1983) vytvořil práci o střediscích služeb a rozmístění maloobchodu na venkově na území Jižní Dakoty a Iowy v USA. Dalším významným autorem je Hagget (1965, cit. v Maryáš, 1983, s. 62), který v 60. letech vytvořil analýzu závislosti mezi počtem druhů zařízení a počtem obyvatel středisek. Stanovil následující tvrzení:

„Ve větších střediscích je počet druhů zařízení značně vyšší než v malých střediscích“

b) Podle tzv. přebytku významu

U této metody je zjišťováno, zda určité sídlo dosahuje vyšších ukazatelů, než by podle průměrných ukazatelů na jednoho obyvatele ve zkoumaném území a vzhledem k počtu obyvatel v sídle mělo dosahovat. Střediskovost se určuje následujícím způsobem a je podkládána ukazateli (Maryáš 1983):

- *Počet obslužných zařízení*
- *Kapacita obslužných zařízení*
- *Využití obslužných zařízení*

1.3.2 Výběr středisek na základě dynamických charakteristik

Jedná se o metodické postupy, které jsou založeny na dynamických charakteristikách a to zejména na údajích o spádovosti obyvatel za občanským vybavením. Metody, podle kterých se zjišťují regionotvorné procesy (Maryáš 1983):

- *Interakční modely*
- *Anketární šetření*

Vymezení sfér vlivu středisek na základě prostorových interakčních modelů

Interakční modely jsou jedny z nejčastěji užívaných metod v geografii, která se používá k vymezení obslužné sféry.

Gravitační modely

Gravitační modely vycházející z Newtonova gravitačního zákona. Poprvé byly použity ve 30. letech 20. století k vymezení spádových území obchodně obslužných středisek. Původní vyjádření gravitačního modelu je následující (Maryáš 1983):

„Interakce mezi dvěma středisky (zónami) koncentrace obyvatelstva se mění přímo úměrně s velikostí obyvatel těchto středisek (zón) a nepřímo úměrně se vzdáleností mezi nimi“ (Carrothers 1956, cit. v Maryáš, 1983, s. 69).

$$I_{ij} = k * O_i * D_j * T_{ij}^{-1}$$

I_{ij} – interakce mezi výchozím sídlem „i“ a cílovým sídlem „j“. Měří se v závislosti na aktivitě, kterou bereme v úvahu (u maloobchodu to může být např. podíl na maloobchodním obratu).

O_i – úroveň poptávky v sídle „i“ (tzv. produkční proměnná)

D_j – úroveň příležitosti v cílovém sídle „j“, tj. přitažlivost cílového sídla (tzv. proměnná atraktivity)

T_{ij} – generalizovaná dopravní funkce

k – koncentrace proporcionality

Mezi nejznámější gravitační modely se řadí „Reillyho zákon maloobchodní gravitace“, který definoval Reilly (1929, cit. v Maryáš, 1983):

„V normálních podmínkách dvě města, která jsou středisky maloobchodu, přitahují nakupující z okolních sídel přímo úměrně síle počtu obyvatel těchto města a nepřímo úměrně síle vzdálenosti každého z těchto měst k okolním sídlům“. (Maryáš 1983, s. 70)

$$\frac{B_i}{B_j} = \left[\frac{P_i}{P_j} \right]^N * \left[\frac{D_{jk}}{D_{ik}} \right]^n$$

B_i, B_j – síla atraktivity měst „i“ a „j“, přitahující nakupující ze sídla „k“

P_i, P_j – počet obyvatel měst „i“ a „j“

D_{ik}, D_{jk} – vzdálenost měst „i“ a „j“ od sídla „k“

N – exponent počtu obyvatel (*N* = 1)

n – exponent vzdálenosti (*n* = 2)

Reillyho model se využívá pro výpočet tzv. bodu rovnováhy mezi středisky. Podle tohoto bodu lze vymežit spádové oblasti středisek, pro která platí:

„Pravděpodobnost cestování za nákupy do jednoho střediska je rovna pravděpodobnosti cestování za nákupy do konkurenčního střediska“ (Szczyrba, 2006, s. 35).

$$d_{xj} = \frac{d_{ij}}{1 + \sqrt{\frac{P_i}{P_j}}}$$

D_{ij} – vzdálenost mezi středisky A a B
 P_i – masa střediska i
 P_j – masa střediska j

Converse (1949, cit. v Szczyrba, 2006) upravil vztah mezi střediskem a městem ve spádové oblasti střediska. Vznikl tedy „Nový zákon maloobchodní gravitace“ a platí pro něho tento vztah:

„Spádové středisko a město uvnitř nebo na hranici spádové oblasti si rozdělují maloobchodní obrat menšího sídla přibližně přímo úměrně počtu obyvatel a nepřímo úměrně faktoru netečnosti¹ a vzdálenosti“ (Maryáš 1983, s. 72).

$$\frac{B_i}{B_k} = \left[\frac{P_i}{P_k} \right] * \left[\frac{x}{d_{ik}} \right]^2$$

B_i, B_k – velikost nákupů obyvatel sídla „ k “ ve středisku „ i “ a v místě bydliště
 P_i, P_k – počet obyvatel střediska „ i “ a sídla „ k “
 d_{ik} – vzdálenost mezi sídlem „ k “ a střediskem „ i “
 x – faktor netečnosti

Poslední úpravu gravitačního modelu provedl Huff (1963, cit. v Szczyrba, 2006). Ten ho definuje:

„Podíl cest za nákupy z určitého sídla do všech středisek zkoumané oblasti“ (Szczyrba 2006, s. 37).

Huffův model patří k nejpoužívanějším typům interakčních modelů od pol. 70. let 20. století, neboť jeho přínos umožnil rozdělit spádová území mezi více než dvě střediska (Scott 1973, cit. v Maryáš, 1983).

¹ **faktor netečnosti** – představuje „netečnost“, která musí být překonána, aby se uskutečnila návštěva obchodu, který je např. jen o blok domů dále (Szczyrba 2006, s. 36)

$$P(C_{ij}) = \frac{\frac{S_j}{T_{ij}^\lambda}}{\sum_{j=1}^n \left[\frac{S_j}{T_{ij}^\lambda} \right]}$$

$P(C_{ij})$ – pravděpodobnost, že obyvatelé sídla „i“ budou nakupovat ve středisku „j“

S_j – velikost střediska „j“ vyjádřena prodejní plochou

T_{ij} – časová dosažitelnost střediska „j“ ze sídla „i“

λ – parametr, který se mění s hierarchickou úrovní střediska (stanoven empiricky)

Řehák et. al. (2009) se zmiňují o dalších možných variantách, které existují při aplikaci Reillyho gravitačního modelu, který je nejznámějším ve tvaru:

$$\sqrt{\frac{M_A}{M_B}} = \frac{d_{AB} - n}{n}$$

M_A, M_B – masy středisek A a B

d_{AB} – vzdálenost obou srovnávaných středisek na přímce procházející mezi středisky A a B

n – vzdálenost mezi menším z obou středisek a bodem rovnováhy na přímce mezi nimi

Řehák et. al. (2009) také uvádí, že na pravé straně rovnice v čitateli je vzdálenost mezi střediskem s větší masou a bodem rovnováhy a ve jmenovateli je pak vzdálenost mezi střediskem s menší masou a bodem rovnováhy. Tento vztah se označuje „ k “ a je matematicky vyjádřen:

$$k = \sqrt{\frac{M_A}{M_B}}$$

k – je stabilní pro relaci konkrétní dvojice středisek a s každou změnou páru středisek se také hodnota k mění

Dále se Řehák et. al. (2009) zmiňuje o dalším důležitém faktu. Pokud bychom chtěli použít Reillyho model ke konstrukci potenciálního územního uspořádání, je třeba exponent upravovat, protože se musí brát v potaz i to, že i ty nejdlejší obce měly ve všech regionech do centra srovnatelně daleko (vyčleněné regiony by měly mít srovnatelnou rozlohu). Roubínek (2010, s. 43) ve své diplomové práci, která je zaměřena na regionalizaci Olomouckého kraje, se zmiňuje, že nejlepší variantou pro aplikaci Reillyho modelu je pátá odmocnina, jelikož pro odmocniny menšího řádu jsou znevýhodněna hlavně malá sídla a u odmocnin většího než 5. řádu jsou znevýhodněna velká sídla.

Působnost každé obce je spočtena následujícím způsobem:

$$n = \frac{d_{AB}}{k + 1}$$

n – vzdálenost mezi menším z obou středisek a bodem rovnováhy na přímce mezi nimi
d_{AB} – vzdálenost obou srovnávaných středisek na přímce procházející mezi středisky A a B

1.4 Geografie služeb

Toušek, V., Kunc, J., Vystoupil, J. et. al. (2008) se zmiňují o geografii služeb jako o nejmladší vědní disciplíně v rámci celé geografie. Dnes patří služby ke klíčovým v ekonomickém sektoru a to zejména z hlediska zaměstnanosti či tvorby HDP. Dále se podílejí na mezinárodním obchodě.

Toušek, V., Kunc, J., Vystoupil, J. et. al. (2008) definují služby jako nehmotné výrobky, které nemohou být skladovány, transportovány nebo vlastněny. Můžeme je koupit a prodat, ale nelze je fyzicky uchopit. Služby, jež uspokojují potřeby společnosti a potřeby obyvatel (jednotlivců), se dělí:

- *Služby věcné* – služby související s hmotnými věcmi, které se opravují a udržují. Udržuje se jejich čistota a hygiena, nebo mohou být přemístovány.
- *Služby osobní* – služby, které slouží bezprostředně člověku (zdravotnictví, školství, kultura).

Johnston a kol. (2000, cit. Toušek, V., Kunc, J., Vystoupil, J. et. al., 2008) vymezuje následující klasifikaci služeb, která je v literatuře mnohem častěji využívána:

- *Spotřební* (spotřebitelské) – jsou primárně orientovány na koncového individuálního zákazníka. Zahrnují mnoho aktivit, které zkoumáme v rámci jednotlivých subdisciplín (geografie obchodu, cestovního ruchu).
- *Tržní* – dělí se na výrobní, dopravní a komunikační služby
- *Výrobní* – orientovány na potřeby firem
- *Veřejné* – poskytují (napomáhají) financovat veřejný sektor (veřejná správa)

Jak už bylo zmíněné, služby jsou nehmotné a nelze je přepravovat, tudíž obyvatele nutí za nimi dojíždět. Toušek, V., Kunc, J., Vystoupil, J. et. al. (2008) uvádějí, že lokalizace a intenzita výrobních služeb je funkcí pozice každého jednotlivého města v národní (mezinárodní) hierarchii. Také plní funkci propojení města a lidských zdrojů,

které má dané město k dispozici. Dalšími faktory lokalizace výrobních služeb jsou historická setrvačnost a dostupnost technologií.

1.5 Občanská vybavenost

Kubeš (2000) uvádí, že nepřítomnost či špatná dosažitelnost služeb jsou častými důvody nespokojenosti obyvatel žijících ve venkovských perifériích. Týká se to zejména služeb maloobchodu, základního školství, zdravotnictví a kultury. Proto tedy může docházet k častější migraci obyvatel za službami tohoto typu.

Ústav územního rozvoje (2012) třídí občanskou vybavenost do následujících oborů:

- *Školství a výchova* (mateřské, základní, střední, zařízení terciálního vzdělávání, speciální školy) – umožňuje dosáhnout změn znalostí, dovedností a návyků
- *Kultura* (divadla, kina, muzea, galerie, knihovny)
- *Tělovýchova, sport* (hřiště, cyklostezky, běžecké tratě, plavecké bazény)
- *Zdravotnictví* (nemocnice, léčebné ústavy)
- *Sociální péče* (dětské domovy, domovy důchodců, pečovatelské domy, azylové domy)
- *Maloobchod*
- *Ubytování* (hotely, penziony, kempy)
- *Stravování* (restaurace, kavárny, jídelny)
- *Nevýrobní služby*
- *Výrobní a opravárenské služby*
- *Správa a administrativa* (pošty, policie, úřady)
- *Círky* (kostely, kláštery)
- *Věda a výzkum*
- *Specifická zařízení* (lázeňské zařízení)

1.5.1 Maloobchod

Tato kapitola je inspirována z knihy Szczyrba (2005), která se zabývá proměnou maloobchodu po r. 1989.

Podle OKEČ (Odvětvové klasifikace ekonomických činností) se obchodem rozumí činnosti zprostředkující výměnu zboží, které se diferencují na velkoobchodní a maloobchodní. Plní významnou funkci v síti zařízení občanské vybavenosti regionů.

Maloobchodní síť lze rozdělit na:

- **Stacionární** (stálá) – síť pevných stanovišť obchodně provozních jednotek, které fungují po celý rok. Nejčastějším typem jsou:
 - *Specializované prodejny a úzce specializované prodejny* – odlišnost v hloubce sortimentu
 - *Smíšené prodejny* – sortiment potravin i nepotravin, venkovské oblasti
 - *Plnosortimentní obchodní domy* – rozloha 10 – 20 tis. m², hluboký sortiment zboží
 - *Specializované obchodní domy* – obchody s oděvy, obuví a textilem
 - *Superety* – samoobsluha potravin širokého sortimentu s prodejní plochou 200 – 400 m²
 - *Supermarkety* – velkoprodejna s plným sortimentem potravin, doplněna o několik obslužných úseků (lahůdky, pečivo, maso)
 - *Hypermarkety* – větší výběr nepotravinářského zboží oproti supermarketům
 - *Specializované velkoprodejny*
 - *Diskontní prodejny* – nemají stabilní sortiment, nabízejí zboží, po kterém je právě poptávka, samoobslužná forma prodeje
- **Ambulantní** – tvořena jednotkami používanými pro nabídku při krátkodobém a místním zvýšení poptávky

Z hlediska typu osídlení, kde maloobchod působí, lze rozlišit maloobchodní síť na:

- **Urbánní** (městskou)
- **Rurální** (venkovskou)

Maloobchodní síť hraje významnou roli v naplňování občanských potřeb. Je silně ovlivněna rozmístěním obyvatel v sídle. Výskyt či kapacita maloobchodních zařízení roste s velikostí dané obce (Szczyrba 2006).

Vývoj maloobchodu lze rozdělit do tří period:

1. Meziválečné období

V tomto období byly populární „jednotkové krámy“, což byly malé až střední obchody, které vlastnil jednotlivec či spoluvlastníci z rodin. Dalším typem byly „řetězové domy“. Jejich výhodou byl rychlý obrat a nízké ceny.

2. Období po 2. sv. v.

Po r. 1948 nastala rychlá a násilná likvidace soukromého sektoru a jeho znárodnění. Mezi lety 1953 – 1970 byly výrazné úbytky. Týkalo se to hlavně zavírání malých prodejen či přestavbou obchodů. V 80. letech byla velmi různorodá maloobchodní síť.

3. Období ekonomické transformace

V r. 1990 se začaly velké podniky dělit na menší. Chtěly vytvářet konkurenci trhu. Ve 2. pol. 90. let proběhl razantní vývoj velkoplošné maloobchodní sítě. „České samoobsluhy“ se proměnily na koncept potravinářských supermarketů (Delvita). Také došlo ke krachu některých českých firem. Od r. 1999 dominují převážně zahraniční řetězce, zejména německý Globus a britské Tesco.

Nakupování v nákupních centrech či hypermarketech nabývá stále větší popularity. V dnešní době je také oblíbený „internetový obchod“, který se pyšní nižšími cenami, avšak ne všichni mu důvěřují.

1.5.2 Školská zařízení

Podle ČSÚ (2014) jednotlivé databáze škol a školských zařízení bez ohledu na zřizovatele poskytuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR. V roce 1976 byla vydána UNESCEM Mezinárodní standardní klasifikace vzdělávání, která sloužila jako nástroj vhodný pro shromažďování, zpracování a zpřístupňování vzdělávacích statistik.

Počty škol a studentů jsou každoročně vykazovány k 31. 12. a jsou evidovány v SIMS (Sdružené informace a matrik studentů).

Rozdělení škol podle dosaženého vzdělání:

- **Základní školy** – zajišťují základní vzdělání, které je povinné pro všechny způsobilé děti, včetně škol pro žáky se SPV (střediska praktického vyučování)
- **Střední školy** – určeny pro žáky k získání středního vzdělání (včetně škol pro žáky se SPV). Vzdělání lze dosáhnout na gymnáziích a oborech odborného vzdělání na středních školách (odborná učiliště, praktické školy, střední odborné učiliště aj.). Součástí mohou být i obory nástavbového studia.
- **Vyšší odborné školy** – vyšší odborné vzdělání
- **Vysoké školy** – na vysokých školách studenti mohou získat bakalářský, magisterský či doktorský titul. Dále je v dnešní době trendem studovat i více vysokých škol najednou, ale v celkovém počtu studentů na všech vysokých školách je tento student uveden pouze jednou. Vysoké školy zajišťují formu prezenčního, distančního či kombinovaného studia.

1.5.3 Zdravotnická zařízení

Jednotlivé informace o zdravotnictví jsou převzaty z podkladů Ústavu zdravotnických informací a statistiky ČR (ÚZIS), který byl zřízen v roce 1960. Jedná se o organizační složku státu zřízenou Ministerstvem zdravotnictví ČR.

ÚZIS např. publikuje zdravotnické ročenky pro celou ČR, které udávají ucelené informace o zdravotnictví každého kraje. Ročenka vychází z údajů Národního zdravotnického informačního systému a z demografických dat ČSÚ.

Podle ČSÚ (2011) jsou jednotlivé evidence lékařů spočteny jako součet úvazků jednotlivých lékařů ve zdravotnických zařízeních, které jsou následně přepočteny podle délky plné týdenní pracovní doby. Od roku 2007 jsou počty lékařů uváděny včetně smluvních pracovníků².

² **Smluvní pracovník** (ČSÚ 2014) – pracovník, který pracuje v daném zdravotnickém zařízení na základě dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr

1.6 Hypotézy

První hypotéza je založena na myšlence Christallera (1963, cit. v Maryáš, 1983, s. 61-62), který uvádí, že střediska mají různý význam a lze je rozdělit do několika hierarchických stupňů. Lze tedy předpokládat, že střediska vyššího řádu mají větší výběr zboží a služeb, než střediska nižšího řádu.

Druhá hypotéza vychází z Haggeta (1965, cit. v Maryáš, 1983, s. 62), který na základě analýzy provedené v 60. letech stanovil závěr, že závislost mezi počtem obyvatel sídla a počtem druhů zařízení má charakter křivky. Na každou jednotku přírůstku počtu obyvatel je přírůstek počtu druhů zařízení obslužné sféry proporcionálně menší. Lze tedy předpokládat, že komplexní ukazatel obslužného potenciálu střediska (KUOPS) bude dosahovat nejvyšších hodnot u sídel s největším počtem obyvatel, kde je také nejvíce služeb. Toto tvrzení je založeno na předpokladu, že KUOPS je násobkem počtu zařízení.

Třetí hypotéza je založena na analýze, kterou provedli Kroc – Ševera (1974, cit. v Maryáš, 1983, s. 71). Dospěli k závěru, že počet obyvatel, velikost maloobchodního obratu, prodejní plochy a počet obchodů jsou v určitém poměru, který je přibližně stejný, a proto je lze použít pro výpočet střediskovosti. Lze tedy předpokládat, že vhodným zvolením finálních koeficientů a následným výpočtem KUOPS, je možné KUOPS použít pro vymezení sféry vlivu středisek občanské vybavenosti, protože KUOPS je v jistém poměru s počtem zařízení.

2 Stručná sociogeografická charakteristika sledovaného území

Tato kapitola je věnována sociogeografické charakteristice sledovaného území Jihočeského kraje.

Okres Strakonice, rozprostírající se na západě Jihočeského kraje, má rozlohu 1 032 km² a patří k nejmenším okresům. Žije zde 71 tis. obyvatel a hustota zalidnění je 68 ob./km². Okres tvoří tři obce s rozšířenou působností – Blatná, Strakonice a Vodňany a jedna obec s pověřeným úřadem – Volyně.

V celém okrese je 112 obcí (ČSÚ 2012). Můžeme tedy říci, že sídelní struktura se vyznačuje spíše velkým počtem malých obcí a převládá zde venkovský způsob života. Po roce 1989 došlo v okrese k výrazné transformaci v oblasti hospodářství. Značná část obyvatel působila v zemědělských družstvech, která postupně v 90. letech ukončila svoje působení. Došlo k restrikci průmyslové výroby (Zbrojovky Strakonice a FEZKA) a to následně směřovalo k poklesu počtu zaměstnaných. Okres Strakonice je spíše průmyslově zemědělsky založený. Hlavním centrem, kde sídlí mnoho podniků, jsou samotné Strakonice. Další průmyslové zóny najdeme v Blatné a Vodňanech.

Okres Písek podle ČSÚ (2012) je druhým nejmenším okresem v kraji. Rozkládá se na celkové rozloze 1 127 km². Žije zde 70 tis. obyvatel a hustota zalidnění je 63 ob./km². Jedna třetina obyvatel se soustřeďuje právě do okresního města Písek za pracovními příležitostmi či studiem, neboť v okrese opět převládá venkovský způsob života a nachází se zde 75 obcí. V okrese se nachází dvě obce s rozšířenou působností – Písek a Milevsko a dále tři obce s pověřeným obecním úřadem – Mirovice, Mirovice a Protivín. Největší regionální význam má město Písek, neboť je to centrum dojížděky za prací i do školy. Nyní se zde staví nové průmyslové zóny, které ovlivňují spádovost obyvatel za službami v daném okrese díky novým pracovním příležitostem. Je zde mnoho brownfieldů, které se poslední dobou město snaží zmodernizovat.

Okres Tábor svojí rozlohou 1 326,01 km² je druhý největší okres v Jihočeském kraji. Žije zde 103 tis. obyvatel a hustota zalidnění je 77 ob./km². Celý okres má dvě obce s rozšířenou působností – Tábor a Soběslav. Dále čtyři obce s pověřeným obecním úřadem – Bechyně, Mladá Vožice, Sezimovo Ústí a Veselí n. Lužnicí. V okrese je celkem 110 obcí. Podle ČSÚ (2012) celý okres patří spíše k průmyslově zemědělským, oproti předchozím sledovaným okresům. Okresem procházejí důležité komunikace I/3 E55 ve směru Praha – Tábor – České Budějovice – Linec, která se kříží v Táboře se

silnicí I/19 ve směru Pelhřimov – Milevsko – Plzeň. Regionem prochází také několik důležitých železničních uzlů Praha – České Budějovice, Tábor – Písek – Ražice či Tábor – Veselí n. Lužnicí – České Velenice.

3 Metodika práce

Tato kapitola je zaměřena na průběh tvorby práce, zejména na získáních dat a následný postup při jejich zpracování.

3.1 Zdroj dat a jejich zpracování

Prvním krokem, který následoval po zadání práce a jejím následném schválení, bylo získání potřebných podkladů od Krajského úřadu Jihočeského kraje. Jelikož tato bakalářská práce je zaměřena na služby v okresech Strakonice, Písek a Tábor, data se týkala právě jich. Krajský úřad poskytl data v oblasti školských zařízení, zdravotnických zařízení a maloobchodu pro zpracování podle druhů funkcí sídla na základě statických charakteristik (Szczyrba 2006). Protože poskytnuté databáze s daty byly pro celé území České republiky, bylo potřeba vybrat jen ty, které se týkaly sledovaného území.

3.1.1 Získání dat

Pomocí ČSÚ (2014) byla posuzována relevantnost krajské databáze školských zařízení, včetně územní identifikace dat. Některé školy v tabulkách od krajského úřadu nebyly vůbec vedeny, tudíž byly následně doplněny do nově zpracované tabulky. Informace byly nutné zjistit jak pro sledované území, tak pro celou Českou republiku.

Poté byla provedena identifikace dat zdravotnických zařízení, které jsou krajskému úřadu dostupné z ÚZIS (Národního zdravotnického informačního systému). Následně byla provedena revize vybraných subjektů (nemocnice, polikliniky) pro sledované území. V tomto okruhu služeb bylo mnoho nedostatků, neboť některá data vůbec neodpovídala skutečnosti. Opět bylo nutno zjistit jak počet jednotlivých zařízení pro sledované území, tak i pro celou Českou republiku.

Poslední sledovaný druh se věnoval maloobchodním zařízením, která krajský úřad poskytl prostřednictvím bodového shapefile pro Jihočeský kraj. Opět následovala revize, která probíhala u každého řetězce zvlášť. Prostřednictvím internetových stránek jednotlivých řetězců byl zjištěn počet jednotlivých zařízení v jednotlivých obcích. Celkový počet řetězců pro Českou republiku byl získán na serveru mistoprodeje.cz, nebo na webových stránkách jednotlivých řetězců.

3.1.2 Zpracování dat

Získaná data bylo třeba rozřídít a zpracovat pro potřeby bakalářské práce.

U školských zařízení byly sledovány základní školy, střední školy, vyšší odborné školy a vysoké školy. Bylo potřeba zjistit počet jednotlivých typů škol pro každou obec. Vyšší odborné školy a vysoké školy byly sloučeny do jedné kategorie.

U zdravotnických zařízení byly sledovány nemocnice, praktičtí lékaři, odborní lékaři a lékárny. Opět bylo nutné zjistit počet zařízení pro každou obec zvlášť.

Poslední sledovanou službou byl maloobchod. Byly sledovány řetězce Billa, Penny Market, Lidl, Kaufland, Interspar, Albert Hypermarket, Albert Supermarket, Tesco, Tesco Expres, Enapo, Jednota a Flop. Jednotlivé řetězce byly rozdělené do tří kategorií, podle velikosti. První kategorii tvořily hypermarkety Kaufland, Albert Hypermarket, Tesco a Interspar. Druhou kategorii tvořily supermarkety a středně velké řetězce Billa, Penny Market, Lidl, Albert Supermarket a Tesco Expres. Poslední kategorie byla tvořena zbývajícími menšími obchodními řetězci.

3.2 Způsob vymezení středisek

Dalším krokem bylo vymezení spádových středisek, ke kterému byl použit dokument od Ministerstva pro místní rozvoj ČR z roku 2013.

Tabulka 1: Kategorie jednotlivých druhů zařízení

Význam obce s občanským vybavením	Druhy občanského vybavení
I	<i>školství</i> : vysoká škola, knihovna s odbornými publikacemi <i>kultura</i> : divadlo (se stálým repertoárem), koncertní sál <i>zdravotnictví</i> : nemocnice s nejméně 5 lůžkovými odděleními <i>maloobchod</i> : hypermarket* (včetně případů, kdy je umístěn v příměstské obci)
II	<i>školství</i> : nejméně 3 střední školy <i>kultura</i> : divadlo, knihovna s odbornými publikacemi <i>zdravotnictví</i> : nemocnice s nejméně 2 lůžkovými odděleními <i>maloobchod</i> : samostatný prodej cca 15 oborových druhů zboží
III	<i>školství</i> : střední škola <i>kultura</i> : víceúčelový sál <i>zdravotnictví</i> : větší ambulantní zdravotnické zařízení vybaveno několika ordinacemi lékařů <i>maloobchod</i> : samostatný prodej těchto oborových druhů zboží: textil, obuv, knihy, papír, drogerie, železářství, elektro, hračky
IV	<i>školství</i> : úplná základní škola <i>kultura</i> : víceúčelový sál <i>zdravotnictví</i> : ordinace praktického lékaře a (alespoň část týdne) minimálně 2 odborných lékařů <i>maloobchod</i> : samostatný prodej potravin a průmyslového zboží

Zdroj: Metodické sdělení Ministerstva pro místní rozvoj ČR (2013)

Pokud se v obci nacházela vysoká škola nebo vyšší odborná škola, byla obec zařazena do kategorie 1. Jestliže se v obci nacházely více jak tři střední školy, obci byla

přiřazena kategorie 2. Kategorie 3 byla přiřazena takové obci, ve které byla minimálně jedna a maximálně tři střední školy. Do kategorie 4 patřily obce, které nevyhovovaly kritériím pro předchozí tři kategorie.

Obdobným způsobem se postupovalo i pro zdravotnická zařízení. Jestliže v obci nacházela nemocnice, obec patřila do kategorie 1. Do kategorie 2 byly zařazeny takové obce, ve kterých se nacházelo v součtu 20 praktických a odborných lékařů či lékáren. Pokud se v obci nacházelo v součtu více jako 10 praktických a odborných lékařů nebo lékáren, obec byla přiřazena hodnota 3. Do kategorie 4 opět patřily obce, které nevyhovovaly kritériím pro předchozí tři kategorie.

Poslední rozdělení se týkalo maloobchodu. Do kategorie 1 byly zařazeny hypermarkety Kaufland, Tesco, Albert Hypermarket, Interspar. Jestliže se v obci nacházely supermarkety Billa, Penny Market, Lidl, Albert Supermarket nebo Tesco Expres, obci byla přiřazena kategorie 2. Do kategorie 3 spadaly takové obce, ve kterých se nacházely více jak tři obchody typu Enapo, Flop či Jednota. Do kategorie 4 spadaly obce, ve kterých nacházely tři a méně z řetězců Enapo, Flop a Jednota.

Spádové obce byly tedy vymezené podle hodnoty 1 – 3. To znamená, že u okresu Strakonice byly stanoveny spádové tyto obce: Strakonice, Vodňany, Blatná a Volyně. U okresu Písek spádovými obcemi se staly Písek a Milevsko. V okresu Tábor byly vymezeny obce Tábor, Sezimovo Ústí, Soběslav, Veselí n. Lužnicí a Bechyně. Tabulka se spádovými středisky je uvedena v příloze 5.

3.3 Stanovení KUOPS vybraného střediska

Po rozdělení a vymezení jednotlivých hodnot u každé obce se stanovil komplexní ukazatel obslužného potenciálu střediska.

Nejdříve se musel spočítat průměrný počet zařízení v ČR a ve sledovaném území (okresy Strakonice, Písek, Tábor), podle následujících vzorců:

$$Prům(\check{C}R) = \frac{\sum_{kat=1}^n Z\check{C}R_{kat}}{n} \qquad Prům(SLÚ) = \frac{\sum_{kat=1}^n ZSLÚ_{kat}}{n}$$

Z_{ČR_{kat}} – počet zařízení v kategorii pro ČR
Z_{SLÚ_{kat}} – počet zařízení v kategorii pro sledované území
n – počet kategorií
kat – kategorie

Předchozí dva výpočty byly použity v následujících vzorcích, pomocí kterých se spočítaly jednotlivé koeficienty jak pro ČR, tak pro sledované území. Finální koeficient pro danou kategorii služby byl zvolen tak, aby se součet koeficientu v dané kategorii rovnal 10.

Z tohoto důvodu se číslo 10 vyskytuje i v čitateli následujících vzorců. Finální koeficient byl počítán pro každou kategorii všech tří služeb zvlášť.

$$Kcoef. \check{C}R = \frac{Pr\ddot{u}m(\check{C}R) * 10}{ZCR_{kat} * \sum_{kat=1}^n \frac{Pr\ddot{u}m(\check{C}R)}{Z\check{C}R_{kat}}}$$

$$Kcoef. SL\ddot{U} = \frac{Pr\ddot{u}m(SL\ddot{U}) * 10}{ZSLU_{kat} * \sum_{kat=1}^n \frac{Pr\ddot{u}m(SL\ddot{U})}{ZSL\ddot{U}_{kat}}}$$

Samotný finální koeficient se počítal jako průměr předchozích hodnot a byl následně zaokrouhlen. Poté byl použit pro určení komplexního ukazatele obslužného potenciálu střediska (KUOPS).

$$KUOPS = \sum_{kat=1}^{n_1} fk_{kat} * z_{kat} + \sum_{kat=1}^{n_2} fk_{kat} * z_{kat} + \sum_{kat=1}^{n_3} fk_{kat} * z_{kat}$$

fk_{kat} – finální koeficient v kategorii dané služby
 z_{kat} – počet zařízení v obci v kategorii dané služby

Tabulka 2: Školská zařízení

	základní škola	střední škola	vyšší odborná + vysoká škola	Celkem	Celkem zařízení	Průměrný počet zařízení v kategorii
ČR	4581,00	2230,00	248,00		7059,00	2353,00
	0,51	1,06	9,49	11,06		
Sledované území	112,00	35,00	11,00		158,00	52,67
	0,47	1,50	4,79	6,76		
Koef ČR	0,46	0,95	8,58	10,00		
Koef sled_úz	0,70	2,23	7,08	10,00		
Finální koef	0,6	1,6	7,8	10		

Zdroj: Vlastní zpracování

Tabulka 3: Zdravotnická zařízení

	nemocnice	praktický lékař	odborný lékař	lékárny	Celkem	Celkem zařízení	Průměrný počet zař v kategorii
ČR	188,00	6426,00	17920,00	2488,00		27022,00	5404,40
	28,75	0,84	0,30	2,17	32,06		
Sledované území	4,00	188,00	424,00	58,00		674,00	134,80
	33,70	0,72	0,32	2,32	37,06		
Koef ČR	8,97	0,26	0,09	0,68	10,00		
Koef sled_úz	9,09	0,19	0,09	0,63			
Finální koef	9,03	0,23	0,09	0,65	10,00		

Zdroj: Vlastní zpracování

Tabulka 4: Maloobchod

	1. skupina	2. skupina	3. skupina	Celkem	Celkem zařízení	Průměrný počet zařízení v kategorii
ČR	269,00	1095,00	3321,00		4685,00	1561,67
	5,81	1,43	0,47	7,70		
Sledované území	8,00	27,00	133,00		168,00	56,00
	7,00	2,07	0,42	9,50		
Koef ČR	7,54	1,85	0,61	10,00		
Koef sled_úz	7,37	2,18	0,44	10,00		
Finální koef	7,5	2,0	0,5	10,0		

Zdroj: Vlastní zpracování

3.4 Gravitační modely

Určení spádovostí jednotlivých obcí se zjišťovalo pomocí vypočítaných komplexních ukazatelů obslužného potenciálu střediska (KUOPS) a serveru mapy.cz.

Porovnána byla každá obec ve všech sledovaných okresech i bez ohledu na to, jestli se tam jedna ze tří sledovaných služeb nachází. Postupovalo se podle následujícího vzorce, o kterém je zmínka v Řehákoví (2010). Místo druhé odmocniny však byla použita pátá odmocnina. Důvod je popsán v teoretické části práce (kapitola 1.2.2).

$$k = \sqrt[5]{\frac{KUOPS_A}{KUOPS_B}}$$

$KUOPS_A$, $KUOPS_B$ – vypočítané komplexní ukazatele obslužného potenciálu střediska A a B

Z tohoto vzorce byla hodnota „k“ dosazena do vzorce $n = \frac{d_{AB}}{k+1}$, který se používá pro výpočet vzdáleností mezi menším střediskem a bodem rovnováhy. Vzdálenost d_{AB} byla zjištěna z mapového serveru mapy.cz.

3.5 Tvorba map

Mapy, které byly následně zhotoveny k zobrazení spádovostí služeb ve sledovaném území, byly vytvořeny prostřednictvím programu ArcGIS 10. Jednotlivé vrstvy byly použity ze složky ArcCR 500 v. 3.0, ze kterých byly vybrány vrstvy administrativního členění ČR.

Z předem vyhotovených tabulek v programu Microsoft Excel bylo nutné data převést do Microsoft Access ve formátu dBASE 5. Hotová databáze se následně připojila k vrstvě v ArcGIS a byly vytvořeny mapové výstupy.

4 Analytická část

V této kapitole je provedena analýza občanské vybavenosti a následné určení spádovosti obcí za službami v okresech Strakonice, Písek a Tábor. Postupovalo se podle již zmíněné metodiky.

4.1 Služby ve sledovaném území

Ve sledovaném území byla zjišťována občanská vybavenost všech obcí, zkoumala se školská zařízení, zdravotní zařízení a maloobchod.

Hampl (2005, s. 90) se zmiňuje o tom, že dojízdka do škol patří mezi hlavní formy prostorové mobility obyvatelstva. Proto byly sledovány základní školy, střední školy, vyšší odborné školy a vysoké školy. Nejvyššího počtu nabyly základních školy, což souvisí s tím, že před rokem 1989 byla zřízena základní škola v každé střediskové obci (Kvantová 2012, s. 42). Co se týká středních škol, ty se obvykle vyskytují v sídlech s vyšším počtem obyvatel. Jelikož základní vzdělání je povinné pro všechny obyvatele, bude mít tedy tento typ škol menší prostorovou působnost oproti středním, vyšším odborným či vysokým školám.

Jelikož zdravotní zařízení patří mezi základní služby, měly by se tedy vyskytovat téměř všude. Zejména pro starší generaci je důležitá přítomnost zdravotního zařízení (odborní lékaři, lékárny) v místě bydliště. Konkrétně byly zkoumány nemocnice, praktičtí lékaři (pro děti, dorost a dospělí), dále odborní lékaři a lékárny, neboť nejvíce ovlivní dojízdku obyvatel. Mezi lékaře s odborným zaměřením byli zařazeny jednotlivé ordinace poliklinik např. stomatologie, gynekologie, rehabilitace, atd. Jelikož se nemocnice vyskytují v našem případě pouze v krajských městech, budou mít vyšší prostorovou působnost.

Poslední zkoumanou službou byl maloobchod. Menší obchody (Jednoty) jsou charakteristické pro obce s nižším počtem obyvatel. Zatímco hypermarkety či supermarkety se vyskytují téměř v každém sídle nad 3000 obyvatel, stejně jako v předchozích případech můžeme předpokládat, že hypermarkety či supermarkety budou mít vyšší prostorovou působnost, oproti malým samoobsluhám.

Jelikož některé obce leží na hranicích s jinými okresy (mimo sledované území) bylo třeba zjistit počet jednotlivých zařízení ve městě Horažďovice, Příbram, Pacov, Jindřichův Hradec, Týn n. Vltavou, Netolice a Vimperk.

4.2 Zhodnocení služeb sledovaného území

Z průzkumu vyplynulo, že ve všech okresních městech sledovaného území se vyskytovala zařízení, která mají vyšší prostorovou působnost např. nemocnice, maloobchodní řetězce typu Kaufland, Tesco či Interspar a vyšší odborné a vysoké školy.

Obce, kde se nacházel tento typ zařízení, byly podle metodiky od Ministerstva pro místní rozvoj určeny spádovými středisky. Lze říci, že v každém spádovém středisku se nacházel obdobný repertoár služeb (tzn. hypermarkety a supermarkety základní školy, středních školy, odborní lékaři, praktičtí lékaři, lékárny).

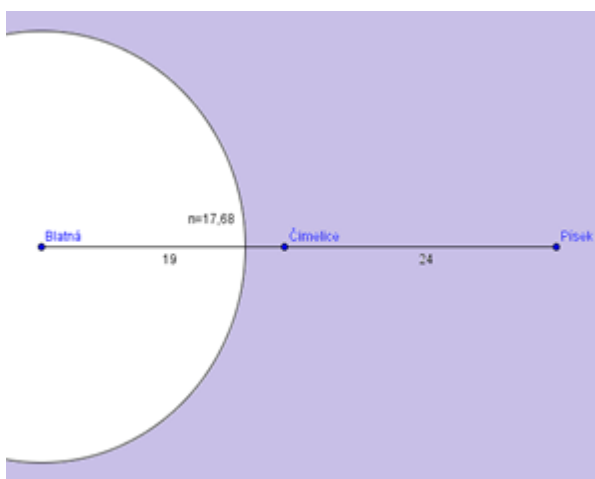
Dále bylo zjištěno, že řetězec Jednota vybudovaný již před rokem 1989, jež obsahuje spíše malý sortiment služeb, se nacházel takřka ve všech obcích. V obcích s nižším počtem obyvatel plní svojí funkci dodnes. V druhé polovině 90. let byly Jednoty ve velkých sídlech nahrazeny supermarkety a hypermarkety (Globus, Tesco). Ovšem i zde stále zůstávají a význam mají pro obyvatele, kteří nemají možnost se dopravit do velkých hypermarketů za město. Ale i tak stále vede k uspokojení základních potřeb obyvatel v malých obcích.

Dále je třeba zmínit, že byla vynechána některá zařízení (lázně, léčebny, domácí péče, zdravotní ústavy, dětské domovy aj.), která se neřadí mezi objekty každodenní dojížděky. Pokud by např. lázně byly započítány do průzkumu, výrazně by to ovlivnilo výsledný koeficient. Příkladem může být město Bechyně, kde se tento typ zařízení nachází. Pokud by se lázně zachovaly, zvýšila by se tak spádovost tohoto sídla a spádovost vzhledem k Táboru by byla posunuta právě k Bečyni. Obdobný příklad může nastat, pokud bychom pracovali s nezrevidovanými daty od Krajského úřadu. V datech se např. vyskytovala nemocnice ve Volyni, pod označením „Nemocnice Volyně“ přitom se jedná pouze o ošetrovnu. Takto chybami zatížená data by měla nepříznivý dopad na celkový výsledek analýzy. Středisku se zdravotnickým zařízením tohoto typu, které má vysokou hodnotu finálního koeficientu, by byla automaticky přiřazena vyšší kategorie a v důsledku toho by se menší středisko mohlo objevit mezi spádovými, nebo by středisku byla přiřazena vyšší hodnota KUOPS. Tento jev můžeme uvést na příkladu Volyně, u které by byl vlivem chybných dat navýšen KUOPS a Volyně by získala větší sféru vlivu na úkor ostatním spádovým střediskům Strakonice a Vodňany.

4.3 Sféry vlivu spádových obcí

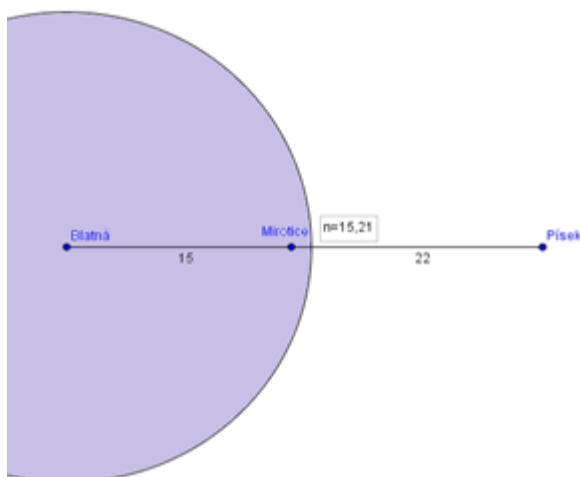
Střediska byla na základě Reillyho modelu přiřazena k dané spádové obci. Pro ilustraci uvedeme příklad. Vezmeme-li si obec Čimelice ležící v okrese Písek mezi vymezenými středisky spádovosti Blatná a Písek. Od Blatné jsou Čimelice vzdálené 19 km a od Písku 24 km. Po provedení výpočtů zjistíme, že působnost Blatné (n) je 17,68 km a to je méně, než je skutečná vzdálenost. Z toho vyplývá, že Čimelice spádují k Písku. V opačném případě vezmeme obec Mírotice, která též leží ve stejném okrese a mezi stejnými středisky spádovosti. Mírotice jsou vzdálené od Blatné 15 km a od Písku 22 km. Provede se opět stejným způsobem výpočet a výsledek je opačný, oproti předchozímu příkladu. Působnost (n) je 15,21 km, což je větší, než skutečná vzdálenost z Blatné do Mírotic. Z toho vyplývá, že Mírotice spádují k Blatné. Stejným způsobem se zjišťovaly všechny obce ve sledovaném území.

Obrázek 3: Spádovost obce Čimelice

Zdroj: Vlastní zpracování

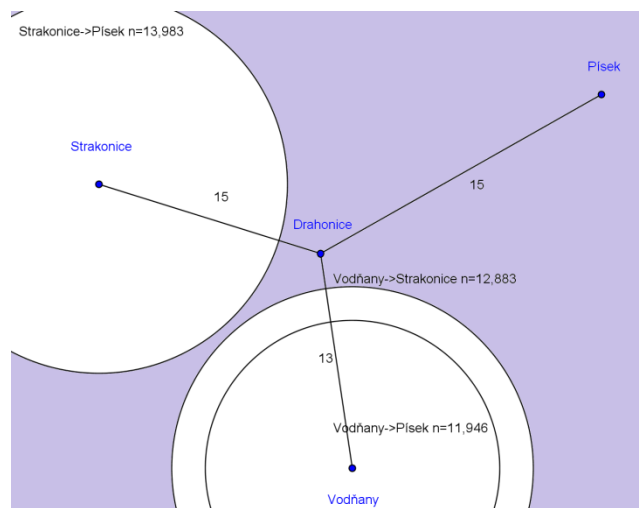
Obrázek 4: Spádovost obce Mírotice

Zdroj: Vlastní zpracování

V některých případech se musela provést spádovost třikrát u dané obce, neboť se nacházela mezi třemi vymezenými spádovými středisky. Příkladem je obec Drahonice, ležící mezi Strakonícemi, Vodňany a Písek. Jelikož hodnota „n“ ve dvou případech ukazovala, že Drahonice spádují k Písku a v jediném případě ke Strakonícím, výsledná spádovost byla zvolena k Písku.

Obrázek 5: Spádovost obce Drahonice

Zdroj: Vlastní zpracování

Ze zjištěných dat byla následně vytvořena mapa, která zobrazuje vymezené regiony Jihočeského kraje.

Mapa 1: Regiony Jihočeského kraje vymezené na základě Reillyho modelu

Zdroj: Vlastní zpracování

Na mapě 1 jsou barevně znázorněna spádová území k jednotlivým vymezeným střediskům. Bílá barva byla přidělena takovým spádovým obcím, které se nachází mimo sledované území (Horažďovice, Příbram, Pacov a Tým n. Vltavou). Dále jsou v mapě vyznačeny hranice administrativního členění okresů a ORP.

Rozložením jednotlivých barev a tvarem území je možné určit regionalizaci na základě spádovosti. Tato regionalizace se v porovnání s administrativním členěním liší. To znamená, že pokud by byly do průzkumu zahrnuty i všechny okolní okresy, byla by teprve regionalizace pro sledované území úplná a bylo by tak možné, stanovit přesné hranice jednotlivých okresů na základě spádovosti. Diference oproti administrativnímu členění je tedy patrná pouze v rámci sledovaného území. Hlavní rozdíly lze určit přítomností stejné barvy mimo hranice jednotlivých okresů.

Příkladem může být spádová oblast obce Vodňany, která se ze dvou třetin nachází v okrese Strakonice a z jedné třetiny v okrese Písek (obec Protivín).

Dále si můžeme všimnout, že okres Písek má oproti ostatním sledovaným okresům jen dvě vymezená spádová střediska a je na první pohled rozdělen na dva

podobné celky. Důvodem může být, že se přímo v polovině okresu nachází Orlická přehrada a jsou zde omezeny silniční tahy mezi jednotlivými obcemi. Naopak okres Tábor má nejvíce vymezených spádových středisek, která leží v jedné přímce na spojnici nově vybudované dálnice D3.

Z mapy lze usoudit, že okresní města leží v jedné horizontální linii a to tedy vyvolává spádové oblastní vertikální deformace. To znamená, že pokud se v blízkosti nenachází spádové středisko, oblast má tendenci se tímto směrem protahovat. Pokud se však nachází v blízké vzdálenosti několik velkých středisek, dochází tak přetahování se o sféru vlivu jednotlivých středisek. Sféra vlivu okresních měst je největší. Pokud se v blízké vzdálenosti od velkého střediska nachází středisko malé, může sféra vlivu velkého střediska dosahovat téměř až k hranicím malého střediska (př. Tábor – Sezimovo Ústí). I malá střediska mohou mít velkou oblast vlivu, pokud se v jejich blízkosti žádné jiné středisko nenachází (př. Milevsko).

4.4 Spádová střediska

Data v mapě byla dále dána do kontextu s celkovým počtem obyvatel spadajících k daným střediskům, rozlohou jednotlivých barevně znázorněných území, počtem obcí a KUOPS. Počet obyvatel a rozloha byla pro každé území spočítána součtem jednotlivých hodnot pro obce v daném území. Informace a zdroj dat pro tento výpočet byla získána z shapefile poskytnutého ArcCR 500 v. 3.

Tabulka 5: Spádová střediska ve sledovaném území

Spádová střediska	Celkem obyvatel	Rozloha (km ²)	Počet obcí	KUOPS	Husota zalidnění
Bechyně	7672	127,05	10	9,61	60
Veselí n. Lužnicí	8800	123,09	11	13,13	71
Sezimovo Ústí	13673	86,08	9	15,59	159
Blatná	15732	318,90	29	15,91	49
Milevsko	19810	429,61	30	17,36	46
Volyně	7425	169,73	20	18,05	44
Soběslav	14162	238,29	24	18,1	59
Vodňany	16333	224,75	16	27,08	73
Strakonice	36167	357,33	44	60,22	101
Tábor	57399	683,62	51	108,72	84
Písek	44402	597,39	38	118,73	74
Pacov	212	20,23	2	12,43	10
Týn n. Vltavou	334	29,81	3	13,74	11
Horažďovice	1797	50,18	6	21,19	36
Příbram	574	28,52	4	102,89	20

Zdroj: Vlastní zpracování

Poznámka 1: Pod čarou jsou uvedena střediska mimo sledované území

Poznámka 2: Tmavě zelené zvýraznění obcí – ORP, bílé podbarvení – okresní město

4.4.1 Spádová střediska sledovaného území

Tabulka 5 může posloužit jako potvrzení v úvodu stanovené hypotézy č. 3. Se zvyšujícím KOUPS se poměrně zvyšují rozloha daného území a počet obyvatel do tohoto území příslušící. Existuje však několik výjimek, např. Volyně, která svým počtem obyvatel i rozlohou území poměrně neodpovídá velikosti KUOPS.

Nejmenším spádovou obcí podle KUOPS je Bechyně. K jejímu spádovému území přísluší 10 obcí. Přestože nemá spádové území Bechyně nejmenší rozlohu, k nejmenší rozloze se však blíží.

Druhou nejmenší obcí podle KUOPS je Veselí n. Lužnicí, ke které spáduje 11 obcí. Spádová oblast Veselí n. Lužnicí je zároveň druhým nejmenším spádovým územím podle rozlohy.

Další, v pořadí nejmenší spádovou obcí podle KUOPS, je Sezimovo Ústí, ke kterému spáduje 9 obcí. Pokud by tato spádová obec neměla dostatečný počet služeb pro zařazení mezi spádové obce, připadlo by území k Táboru. Důvodem je, že se nejbližší hranice nachází přibližně v polovině vzdálenosti mezi Táborem a Soběslaví a Tábor má daleko větší KUOPS. Toto území tvoří výjimku, svou rozlohou je totiž nejmenším.

Zajímavým zjištěním je, že spádové území Tábora má největší rozlohu a počet obyvatel, avšak nemá největší KUOPS. Největší KUOPS má spádové území Písek, protože se zde nachází vysoká škola, která výrazně tento ukazatel ovlivnila. Oproti spádovému území Tábor má spádové území Písku menší rozlohu i celkový počet obyvatel, který k němu přísluší.

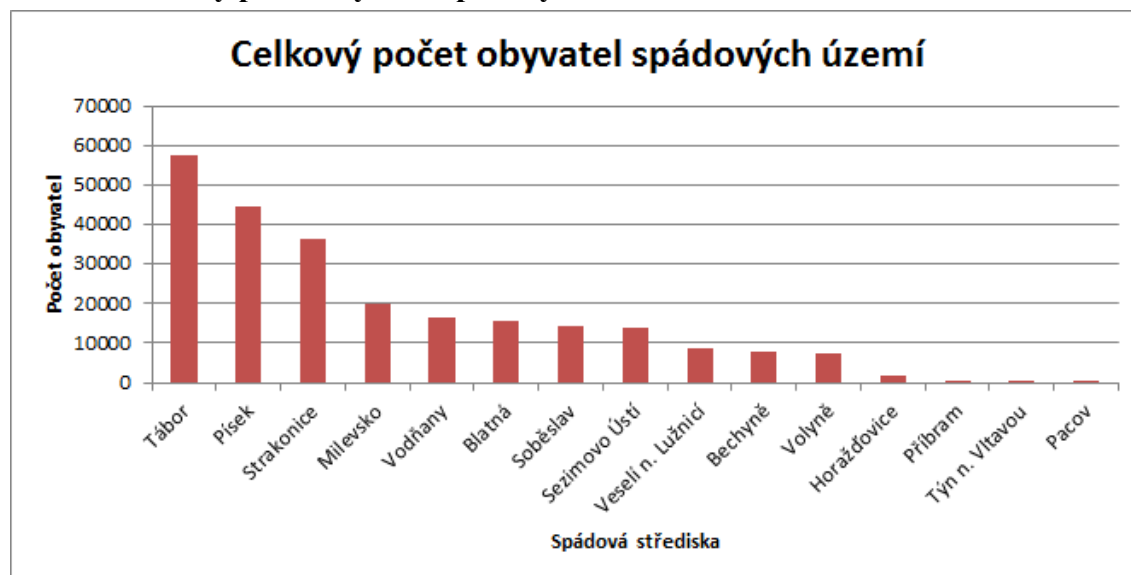
4.4.2 Spádová střediska mimo sledované území

Přestože má největší KUOPS spádové území Příbram, počet obcí je však menší než spádové území Horažďovice. Příbram se nachází s velikostí KUOPS mezi spádovými středisky Tábor a Písek. Celkový počet obyvatel, počet obcí i rozloha nemůže být s obcemi sledovaného území srovnáváno.

4.5 Srovnání sfér vlivu jednotlivých obslužných středisek

Získaná data byla pro přehlednost zobrazena pomocí sloupcových grafů. Poslední čtyři uvedená spádová střediska (Horažďovice, Příbram, Týn n. Vltavou, Pacov) v grafech, patří mimo sledované území.

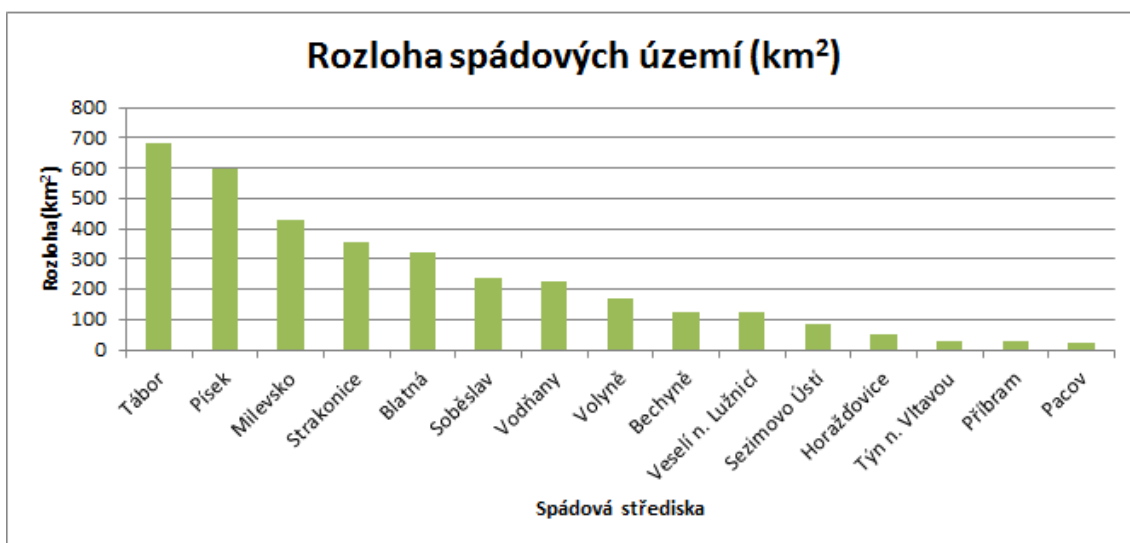
Graf 1: Celkový počet obyvatel spádových území

Zdroj: Vlastní zpracování

Na grafu 1 na ose x jsou zobrazena spádová střediska a na ose y počet obyvatel příslušného spádového území. Nevýznamnější spádové území je okolo spádového střediska Tábor, kterému přísluší 60 tis. obyvatel. Druhé významné spádové území je okolo spádového střediska Písek. Důvodem může být i to, že se zde nachází vysoká škola. Mezi nejmenší spádová střediska, ke kterým spáduje méně jak 1000 obyvatel, se řadí Pacov, Týn n. Vltavou a Příbram, protože se nacházejí mimo sledované území.

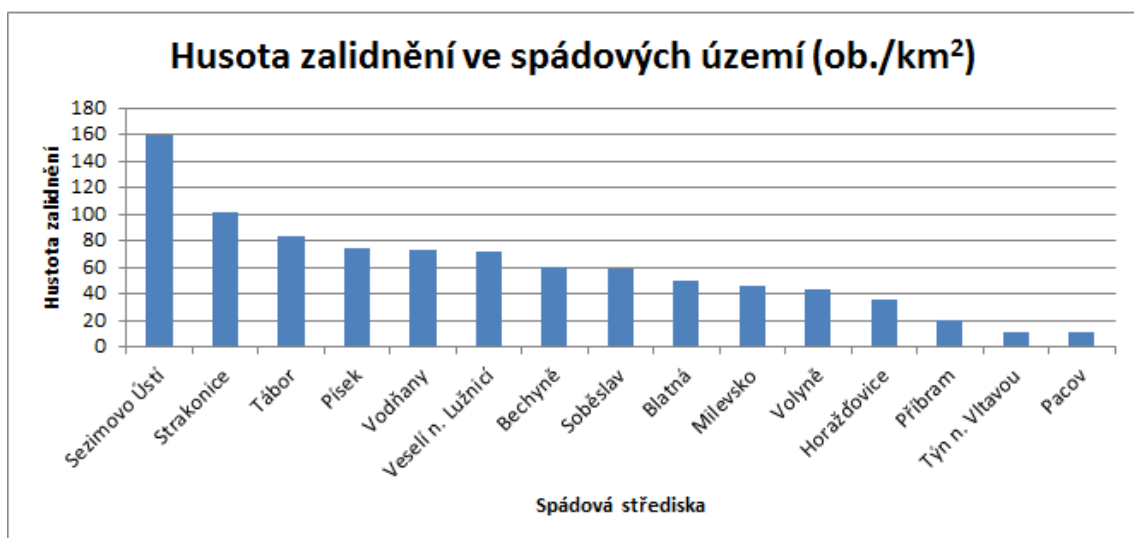
Graf 2: Rozloha spádových území (km²)

Zdroj: Vlastní zpracování

Na grafu 2 na ose x jsou zobrazena spádová střediska a na ose y rozloha v km². Největší rozlohu má spádové území okolo spádového střediska Tábor a to 684 km², neboť k němu spáduje 51 obcí. Např. spádové území Bechyně a Veselí n. Lužnicí mají přibližně stejnou rozlohu a spáduje k nim také obdobný počet obcí. Opět spádová území, která se nachází mimo sledované území, mají podobné hodnoty a jejich rozloha se pohybuje kolem 30 km², kromě spádového střediska Horažďovice s hodnotou 50 km².

Graf 3: Hustota zalidnění ve spádových územích

Zdroj: Vlastní zpracování

Na grafu 3 můžeme vidět hustotu zalidnění v jednotlivých spádových územích. Na ose x jsou znázorněna spádová střediska a na y hustota zalidnění (ob./km²). Největší hustotu zalidnění má spádové území okolo spádového střediska Sezimovo Ústí, která dosahuje 159 ob./km². Druhou nejvyšší hustotu zalidnění má spádové území okolo spádového střediska Strakonice a to 101 ob./km². Až třetím v pořadí je spádové území Tábor, které dosahuje hodnoty 84 ob./m².

4.6 Polemika nad aplikací Reillyho modelu

Roubínek (2010, s. 43) ve své diplomové práci zkoumal koeficienty odmocnin Reillyho modelu. V souvislosti s metodikou byla vybrána pátá odmocnina. V této kapitole je zkoumán dopad koeficientů odmocniny na výsledek analýzy. Pro srovnání s pátou odmocninou byl proveden výpočet s druhou a sedmou odmocninou. Pro obě aplikace byl vytvořen mapový výstup.

Mapa 2: Regiony Jihočeského kraje vymezené na základě Reillyho modelu s použitím druhé odmocniny

Zdroj: Vlastní zpracování

Na této mapě je vidět větší vliv spádových středisek s vyšším KUOPS. Spádová území středisek Tábor a Písek jsou rozšířena oproti páté odmocnině na úkor spádových území menších středisek. Zejména oblast okolo spádového střediska Milevsko se

značně zmenšila, ve prospěch výše zmíněných středisek. Dále si můžeme všimnout, že obec Protivín při aplikaci Reillyho modelu s pátou odmocninou spádoval k Vodňanům a nyní spadáje k Písku. Spádové středisko Příbram, ležící mimo sledované území, si přitáhlo daleko více obcí, než v prvním případě. Lze tedy potvrdit fakt, že u druhé odmocniny byla znevýhodněna menší sídla.

Mapa 3: Regiony Jihočeského kraje vymezené na základě Reillyho modelu s použitím sedmé odmocniny

Zdroj: Vlastní zpracování

Tato mapa zobrazuje, jak by dopadl výsledek analýzy, kdyby byla použita sedmá odmocnina, která se přibližuje výsledku s již provedenou pátou odmocninou. V této mapě získávají větší vliv střediska s menším KUOPS. Rozdíl však není na první pohled patrný. Zřetelnějšího výsledku bychom do jisté míry dosáhli zvolením většího koeficientu odmocniny. Z dat této analýzy vyplynul vliv zvyšující se odmocniny na velikost spádových území jednotlivých středisek. Se zvyšující se hodnotou koeficientu se výsledek odmocniny limitně blíží k jedné, což u vyšších koeficientů odmocniny má za následek posun významnosti jednotlivých středisek na stejnou úroveň. Nejmenší vliv koeficientu odmocniny lze tak pozorovat zejména u sousedících středisek, která jsou si hodnotou KUOPS velmi blízká. Například u spádových středisek Soběslav a Veselí nad

Lužníci dochází k přetahování sfér vlivu, ale i úpravou koeficientu odmocniny nedošlo k žádným změnám.

Výsledek analýzy Reillyho modelu dokázal adekvátnost použití páté odmocniny, neboť při jejím použití nedochází k výraznému znevýhodňování velkých či malých středisek. Výsledek analýzy s použitím páté odmocniny byl rovněž nejbližší administrativnímu členění.

Závěr

Tato bakalářská práce se zabývala analýzou občanské vybavenosti a následným provedením spádovosti všech obcí za jednotlivými typy služeb ve vybraných okresech Jihočeského kraje (Strakonice, Písek, Tábor).

Prvním cílem v této práci bylo zmapovat občanskou vybavenost (školská zařízení, zdravotnická zařízení a maloobchod) na základě dat od Krajského úřadu. V datech se nacházelo několik nesrovnalostí, proto byla provedena revize dat pro sledované území podle ČSÚ, ÚZIS, mistoprodeje.cz a webových stránek jednotlivých maloobchodních řetězců.

Druhým cílem bylo stanovení spádových středisek občanské vybavenosti a spádovosti jednotlivých druhů služeb ve sledovaném území. Spádová střediska se vymezila podle dokumentu od MMR pro každou službu zvlášť. Poté se určil KUOPS, jehož výsledek byl důležitý pro dosazení do vzorce Reillyho modelu. Po provedení výpočtů se určila spádovost za službami v každé obci sledovaného území.

Třetím cílem bylo zpracování digitálních dat v podobě GIS vrstev. Tento soubor byl vyexportován z dat zjištěných v analytické části a je přiložen na CD.

V úvodu práce byly uvedeny tři hypotézy, které byly čerpány z Maryáše (1983). První hypotéza, která tvrdí, že střediska vyššího řádu mají větší výběr služeb, než střediska nižšího řádu, se potvrdila. Analýzou občanské vybavenosti byl zjištěn počet jednotlivých zařízení ve všech obcích sledovaného území. Ve střediscích, v nichž byl zjištěn větší počet zařízení jednoho druhu, se vyskytoval i větší počet ostatních druhů zařízení. Data tak bylo možné seřadit vzestupně podle počtu zařízení. K takto seřazenému seznamu středisek byla poté přiřazena kategorie podle dokumentu MMR pro vymezení spádových středisek. Vymezená střediska se nacházela na konci seznamu, což plně koresponduje se stanovenou hypotézou.

Druhá hypotéza stanovuje, že komplexní ukazatel obslužného potenciálu střediska (KUOPS) bude dosahovat nejvyšších hodnot u sídel s největším počtem obyvatel, kde je také nejvíce služeb. Tato hypotéza byla rovněž potvrzena. V návaznosti na předchozí hypotézu se na konci seřazeného seznamu středisek podle počtu zařízení objevily obce s nejvyšším počtem obyvatel, které následně byly stanoveny jako spádové. Tento výsledek je do jisté míry způsoben faktem, že je KUOPS přímo závislý na počtu

zařízení a je tedy s počtem zařízení v určitém poměru. Čím větší bude mít dané středisko počet zařízení, tím větší bude výsledný KUOPS. Tato hypotéza je tak do jisté míry potvrzena i důkazem hypotézy předchozí.

Třetí hypotéza tvrdí, že vhodným zvolením finálních koeficientů a následným výpočtem KUOPS, je možné KUOPS použít pro vymezení sféry vlivu středisek občanské vybavenosti. Pro tuto hypotézu posloužil jako důkaz výsledek analýzy, ve které byl použit KUOPS pro zjištění spádovosti a následné rozlohy spádových území a počet obyvatel. V analytické části byl KUOPS dán do souvislosti s těmito zjištěnými údaji a byl použit jako důkaz stanovené hypotézy. Výsledek totiž dokázal, že s rostoucím KUOPS poměrně rostou i ostatní ukazatele (rozloha spádového území, počet obyvatel).

Dále byla dokázána souvislost administrativního členění se zjištěnou regionalizací na základě spádovosti za službami. Aby však bylo možné zjistit přesněji, do jaké míry byla analýza úspěšná, bylo by nutné provést výběr středisek a následnou spádovost na základě anketárního šetření, které jak uvádí Maryáš (1983, s. 68) je nejlepší metodou pro zjišťování spádových středisek.

Seznam použité literatury

ANDĚL, J. (1996): Sociogeografická regionalizace. Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, Fakulta pedagogická, Ústí nad Labem, 85 s.

BLAŽEK, J. (2012): Gravitační modely a jejich využití v geografickém prostoru na příkladu sídelního systému Kraje Vysočina. Diplomová práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Pedagogická fakulta, Katedra geografie, České Budějovice, 105 s.

HALÁS, M., KLAPKA, P. (2010): Regionalizace Česka z hlediska modelování prostorových interakcí. Sborník české geografické společnosti, 115, č. 2, s. 144 –160.

HAMPL, M. (2005): Geografická organizace společnosti v České republice: transformační procesy a jejich obecný kontext. DemoArt, Praha, s. 77 – 97.

HAVLÍČEK, J. (2013): Spádovost za službami v okresech Opava a Nový Jičín. Diplomová práce. Regionální rozvoj a správa, Ekonomicko-správní fakulta, Masarykova univerzita Brno, 96 s.

KLAPKA, P. (2008): Regiony a regionalizace. In: TOUŠEK, V., KUNC, J. In: TOUŠEK, V., KUNC, J., VYSTOUPIL, J. et. al. (2008): Ekonomická a sociální geografie. Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Plzeň, s. 371 – 394.

KRAFT, S., BLAŽEK, J. (2012): Spatial interactions and regionalisation of the Vysočina Region using the gravity models. Acta Universitatis Palackianae Olomucensis, Facultas Rerum Naturalium, Geographica, vol. 43, No. 2, s. 65 - 82.

KUBEŠ, J. (2000): Problémy stabilizace venkovského osídlení ČR. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Pedagogická fakulta, Katedra geografie, České Budějovice, 164 s.

KVANTOVÁ, R. (2012): Spádovost obyvatel za službami v regionu ORP Třeboň. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Pedagogická fakulta, Katedra geografie, České Budějovice, 73 s.

MARYÁŠ, J. (1983): K metodám výběru středisek maloobchodu a sfér jejich vlivu. Zprávy Geografického ústavu ČSAV, 20, č. 3, s. 61–81.

Metodické sdělení MMR (2013): Metodické sdělení MMR ke zpracování sídelní struktury v 2. úplné aktualizaci územně analytických podkladů. Odbor územního plánování, Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Praha, 15 s.

ROUBÍNEK, P. (2010): Regionalizace Olomouckého kraje: Teorie a praxe. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci, Přírodovědecká fakulta, Katedra geografie, Olomouc, 97 s.

ŘEHÁK, S. et. al. (2009): Několik poznámek k možnostem aplikace Reillyho modelu. *Geographia Moravica*, 1, s. 47–58.

SZCZYRBA, Z. (2005): Maloobchod v ČR po roce 1989: Vývoj a trendy se zaměřením na geografickou organizaci. Univerzita Palackého v Olomouci, Olomouc, 136 s.

SZCZYRBA, Z. (2006): Geografie maloobchodu – se zaměřením na současné trendy v maloobchodě. Univerzita Palackého v Olomouci, Olomouc, 91 s.

TOUŠEK, V., KUNC, J., VYSTOUPIL, J. et. al. (2008): Ekonomická a sociální geografie. Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Plzeň, s. 371 – 394.

Internetové odkazy

Albert (2014): Počet zařízení,
<http://www.albert.cz/nase-prodejny/mapa-prodejen> (15. 5. 2014).

Billa (2014): Počet zařízení,
http://www.billa.cz/Layouts/dd_bi_subseite2008.aspx?folderId=138214&pageId=110722 (8. 5. 2014).

ČSÚ (2011): Roční výkaz o činnosti zdravotnických zařízení,
[http://www.czso.cz/vykazy/vykazy.nsf/i/a_\(mz\)_1_01_2012](http://www.czso.cz/vykazy/vykazy.nsf/i/a_(mz)_1_01_2012) (15. 4. 2014).

ČSÚ (2012): Metodika – zdravotnictví, pracovní neschopnost,
http://www.czso.cz/xb/redakce.nsf/i/metodika_zdravotnictvi_pracovni_neschopnost (13. 4. 2014).

ČSÚ (2012): Okres Písek,
http://www.czso.cz/xcr/redakce.nsf/i/charakteristika_okresu_pi (5. 5. 2014).

ČSÚ (2012): Okres Strakonice,
http://www.czso.cz/xcr/redakce.nsf/i/charakteristika_okresu_st (5. 5. 2014).

ČSÚ (2012): Okres Tábor,
http://www.czso.cz/xcr/redakce.nsf/i/charakteristika_okresu_ta (5. 5. 2014).

ČSÚ (2014): Veřejná databáze – školská zařízení,
http://vdb.czso.cz/vdbvo/tabparam.jsp?voa=tabulka&cislotab=VZD6010UC&&kapitola_id=17 (15. 4. 2014).

Enapo (2014): Počet zařízení,
<http://www.enapo.cz/o-nas/mapa-prodejen-enapo> (15. 5. 2014).

Flop (2014): Počet zařízení,
http://www.flopjih.cz/seznam_prodejen.html (15. 5. 2014).

Interspar (2014): Počet zařízení,
http://www.interspar.cz/cs_CZ.html# (15. 5. 2014).

Jednota (2014): Počet zařízení,
<http://www.skupina.coop/cz/> (17. 5. 2014).

Kaufland (2014): Počet zařízení,
<http://www.kaufland.cz/Home/index.jsp#> (17. 5. 2014).

Lidl (2014): Počet zařízení,
http://www.lidl.cz/cps/rde/www_lidl_cz/hs.xsl/2868.htm (17. 5. 2014).

Mapy (2014): Zjišťování vzdáleností,
<http://www.mapy.cz/zakladni?planovani-trasy> (23. 6. 2014).

Mistoprodeje (2014): Informace o řetězcích,
<http://www.mistoprodeje.cz/informace-o-retezcich/> (6. 6. 2014).

Penny Market (2014): Počet zařízení,
http://www.penny.cz/Homepage/Homepage_Ne_14_7_/pe_Home.aspx (8. 5. 2014).

Státní správa (2014): Okresy Jihočeského kraje,
<http://www.statnisprava.cz/rstsp/ciselniky.nsf/i/CZ0317> (23. 4. 2014).

Tesco (2014): Počet zařízení,
<http://www.itesco.cz/cs/tesco-v-cr/o-nas/> (17. 5. 2014).

Ústav územního rozvoje (2012): Principy a pravidla územního plánování,
<http://www.uur.cz/default.asp?ID=2571> (14. 5. 2014).

ÚZIS (2012): Síť zdravotnických zařízení ČR,
<http://www.uzis.cz/system/files/sitzz2012.pdf> (13. 4. 2014).

Seznam příloh

A. Tabulky

Tabulka 1: Kategorie jednotlivých druhů zařízení	27
Tabulka 2: Školská zařízení	29
Tabulka 3: Zdravotnická zařízení	30
Tabulka 4: Maloobchod	30
Tabulka 5: Spádová střediska ve sledovaném území.....	37

B. Grafy

Graf 1: Celkový počet obyvatel spádových území	39
Graf 2: Rozloha spádových území (km ²).....	40
Graf 3: Hustota zalidnění ve spádových územích	40

C. Obrázky

Obrázek 1: Homogenní region.....	11
Obrázek 2: Nodální region.....	11
Obrázek 3: Spádovost obce Čimelice	34
Obrázek 4: Spádovost obce Mirovice.....	34
Obrázek 5: Spádovost obce Drahonice	35

D. Mapy

Mapa 1: Regiony Jihočeského kraje vymezené na základě Reillyho modelu	36
Mapa 2: Regiony Jihočeského kraje vymezené na základě Reillyho modelu s použitím druhé odmocniny	41
Mapa 3: Regiony Jihočeského kraje vymezené na základě Reillyho modelu s použitím sedmé odmocniny	42

E. Přílohy

Příloha 1: Spádovost obcí ve sledovaném	52
Příloha 2: Počet jednotlivých druhů zařízení v okrese Strakonice	55
Příloha 3: Počet jednotlivých druhů zařízení v okrese Písek.....	56
Příloha 4: Počet jednotlivých druhů zařízení v okrese Tábor	57

Příloha 5: Spádové obce	58
Příloha 6: Regiony Jihočeského kraje vymezené na základě Reillyho modelu.....	59

Kestřany	Vodňany	23	Strakonice	14	37	1,173	17,025	Strakonice
Turovec	Sezimovo Ústí	10	Tábor	9,4	19,4	1,475	7,839	Tábor
Tábor	Tábor	0,1	Milevsko	30	30,1	1,443	12,319	Tábor
Bradáčov	Sezimovo Ústí	26	Tábor	22	48	1,475	19,397	Tábor
Dolní Hořice	Sezimovo Ústí	18	Tábor	15	33	1,475	13,335	Tábor
Dražice	Milevsko	18	Tábor	6,3	24,3	1,443	9,946	Tábor
Dražičky	Sezimovo Ústí	7,7	Tábor	7,4	15,1	1,475	6,102	Tábor
Nová Ves u Chýnova	Sezimovo Ústí	11	Tábor	9,3	20,3	1,475	8,203	Tábor
Pohnání	Sezimovo Ústí	20	Tábor	15	35	1,475	14,143	Tábor
Pojbuky	Sezimovo Ústí	30	Tábor	28	58	1,475	23,438	Tábor
Radimovice u Zelče	Sezimovo Ústí	12	Tábor	7,4	19,4	1,475	7,839	Tábor
Nasavrky	Milevsko	27	Tábor	5,9	32,9	1,443	13,465	Tábor
Dolní Hrachovice	Pacov	22	Tábor	14	36	1,543	14,156	Tábor
Pohnánec	Pacov	20	Tábor	15	35	1,543	13,763	Tábor
Rodná	Pacov	15	Tábor	20	35	1,543	13,763	Tábor
Skřychov u Malšic	Soběslav	16	Tábor	14	30	1,431	12,339	Tábor
Košín	Milevsko	26	Tábor	5,5	31,5	1,443	12,892	Tábor
Jedlany	Pacov	29	Tábor	15	44	1,543	17,302	Tábor
Chrbonín	Sezimovo Ústí	18	Tábor	18	36	1,475	14,547	Tábor
Svrabov	Milevsko	24	Tábor	6,5	30,5	1,443	12,483	Tábor
Radimovice u Tábora	Milevsko	26	Tábor	5,5	31,5	1,443	12,892	Tábor
Meziříč	Milevsko	17	Tábor	10	27	1,443	11,051	Tábor
Balkova Lhota	Milevsko	22	Tábor	6,6	28,6	1,443	11,706	Tábor
Drhovice	Milevsko	17	Tábor	9,9	26,9	1,443	11,010	Tábor
Bečice	Bechyně	19	Tábor	12	31	1,624	11,812	Tábor
Libějce	Sezimovo Ústí	11	Tábor	7	18	1,475	7,274	Tábor
Lom	Sezimovo Ústí	9,3	Tábor	7,8	17,1	1,475	6,910	Tábor
Šebířov	Pacov	24	Tábor	27	51	1,543	20,055	Tábor
Vilice	Pacov	22	Tábor	25	47	1,543	18,482	Tábor
Běleč	Pacov	19	Tábor	21	40	1,543	15,729	Tábor
Hlasivo	Pacov	27	Tábor	19	46	1,543	18,089	Tábor
Řemičov	Pacov	23	Tábor	20	43	1,543	16,909	Tábor
Nová Ves u Mladé Vožice	Pacov	26	Tábor	24	50	1,543	19,662	Tábor
Slapsko	Pacov	27	Tábor	32	59	1,543	23,201	Tábor
Zhoř u Mladé Vožice	Pacov	24	Tábor	25	49	1,543	19,269	Tábor
Radenín	Sezimovo Ústí	16	Tábor	15	31	1,475	12,527	Tábor
Slapy	Sezimovo Ústí	9,5	Tábor	6,2	15,7	1,475	6,344	Tábor
Zhoř u Tábora	Sezimovo Ústí	7	Tábor	9,8	16,8	1,475	6,789	Tábor
Dolní Hořice	Sezimovo Ústí	20	Tábor	17	37	1,475	14,952	Tábor
Nemyšl	Milevsko	34	Tábor	17	51	1,443	20,874	Tábor
Oldřichov	Sezimovo Ústí	30	Tábor	26	56	1,475	22,629	Tábor
Radkov	Milevsko	22	Tábor	11	33	1,443	13,506	Tábor
Řepeč	Milevsko	18	Tábor	17	35	1,443	14,325	Tábor
Smilovký Hory	Sezimovo Ústí	33	Tábor	27	60	1,475	24,246	Tábor
Sudoměřice u Tábora	Milevsko	34	Tábor	15	49	1,443	20,055	Tábor
Slapy	Sezimovo Ústí	9,3	Tábor	6,5	15,8	1,475	6,385	Tábor
Malšice	Sezimovo Ústí	12	Tábor	9,8	21,8	1,475	8,809	Tábor
Opařany	Bechyně	12	Tábor	17	29	1,624	11,050	Tábor
Opařany	Milevsko	12	Tábor	17	29	1,443	11,869	Tábor
Borotín	Milevsko	27	Tábor	18	45	1,443	18,418	Tábor
Ratibořské Hory	Sezimovo Ústí	14	Tábor	9,7	23,7	1,475	9,577	Tábor
Stádlec	Milevsko	14	Tábor	20	34	1,443	13,916	Tábor
Dražice	Milevsko	17	Tábor	9	26	1,443	10,641	Tábor
Jistebnice	Milevsko	19	Tábor	15	34	1,443	13,916	Tábor
Chotoviny	Milevsko	34	Tábor	12	46	1,443	18,827	Tábor
Mladá Vožice	Sezimovo Ústí	24	Tábor	19	43	1,475	17,376	Tábor
Chýnov	Sezimovo Ústí	13	Tábor	14	27	1,475	10,911	Tábor
Břežnice	Bechyně	7	Týn n. Vltavou	7,2	14,2	1,074	6,846	Týn n. Vltavou
Hodětín	Bechyně	11	Týn n. Vltavou	11	22	1,074	10,607	Týn n. Vltavou
Záhोř	Bechyně	8,6	Týn n. Vltavou	8,6	17,2	1,074	8,293	Týn n. Vltavou
Albrechtice n. Vltavou	Týn n. Vltavou	11	Písek	17	28	1,539	11,027	Týn n. Vltavou
Sviny	Veselí n. Lužnicí	5,6	Soběslav	16	21,6	1,066	10,453	Veselí n. Lužnicí
Val	Veselí n. Lužnicí	6,4	Jindřichův Hradec	23	29,4	1,384	12,330	Veselí n. Lužnicí
Veselí nad Lužnicí	Veselí n. Lužnicí	0,1	Soběslav	8	8,1	1,066	3,920	Veselí n. Lužnicí
Vlkov	Veselí n. Lužnicí	9,4	Jindřichův Hradec	26	35,4	1,384	14,847	Veselí n. Lužnicí
Mažice	Veselí n. Lužnicí	8,5	Soběslav	10	18,5	1,066	8,953	Veselí n. Lužnicí
Drahov	Veselí n. Lužnicí	4,7	Soběslav	13	17,7	1,066	8,566	Veselí n. Lužnicí
Žísov	Veselí n. Lužnicí	2,3	Soběslav	13	15,3	1,066	7,405	Veselí n. Lužnicí
Zlukov	Veselí n. Lužnicí	3,9	Soběslav	8,8	12,7	1,066	6,146	Veselí n. Lužnicí
Borkovice	Veselí n. Lužnicí	7,1	Soběslav	10	17,1	1,066	8,276	Veselí n. Lužnicí
Zalší	Veselí n. Lužnicí	10	Soběslav	12	22	1,066	10,647	Veselí n. Lužnicí
Řípeč	Veselí n. Lužnicí	4,8	Soběslav	6,3	11,1	1,066	5,372	Veselí n. Lužnicí
Stožice	Volyně	25	Vodňany	2,2	27,2	1,085	13,049	Vodňany
Krajníčko	Volyně	14	Vodňany	14	28	1,085	13,432	Vodňany
Měkyneč	Volyně	15	Vodňany	15	30	1,085	14,392	Vodňany
Truskovice	Netolice	8,4	Vodňany	4,9	13,3	1,438	5,455	Vodňany
Krašlovice	Vodňany	4,6	Písek	25	29,6	1,344	12,628	Vodňany
Pohorovice	Vodňany	8,8	Písek	21	29,8	1,344	12,714	Vodňany
Protivín	Vodňany	8,7	Písek	13	21,7	1,344	9,258	Vodňany
Bílsko	Volyně	18	Vodňany	12	30	1,085	14,392	Vodňany
Chelčice	Volyně	25	Vodňany	3,4	28,4	1,085	13,624	Vodňany
Skočice	Vodňany	7,9	Písek	17	24,9	1,344	10,623	Vodňany
Vodňany	Vodňany	0,1	Písek	23	23,1	1,344	9,855	Vodňany
Budyně	Volyně	18	Vodňany	11	29	1,085	13,912	Vodňany
Hájek	Volyně	19	Vodňany	11	30	1,085	14,392	Vodňany
Pivkovic	Vodňany	13	Strakonice	16	29	1,173	13,344	Vodňany
Libějovice	Volyně	27	Vodňany	4	31	1,085	14,872	Vodňany
Libějovice	Vodňany	4	Písek	26	30	1,344	12,799	Vodňany
Čičenice	Vodňany	4,6	Týn n. Vltavou	18	22,6	1,145	10,534	Vodňany
Bavorov	Volyně	18	Vodňany	8,8	26,8	1,085	12,857	Vodňany
Němčice	Volyně	8,4	Strakonice	16	24,4	1,272	10,737	Volyně
Zahorčice	Volyně	8,4	Strakonice	12	20,4	1,272	8,977	Volyně
Vacovice	Volyně	10	Vimperk	18	28	1,156	12,989	Volyně
Milejovice	Volyně	4,7	Strakonice	12	16,7	1,272	7,349	Volyně
Přechovice	Volyně	1,9	Strakonice	9,1	11	1,272	4,841	Volyně
Úlehle	Volyně	7,8	Strakonice	13	20,8	1,272	9,153	Volyně
Němětice	Volyně	5	Strakonice	9,2	14,2	1,272	6,249	Volyně
Kváskovice	Volyně	12	Vodňany	20	32	1,085	15,351	Volyně
Nišovice	Volyně	1,5	Vimperk	17	18,5	1,156	8,582	Volyně
Čepřovice	Volyně	7,1	Vodňany	19	26,1	1,085	12,521	Volyně
Dražov	Volyně	13	Vimperk	22	35	1,156	16,237	Volyně
Dřešín	Volyně	9,9	Vimperk	21	30,9	1,156	14,335	Volyně
Hoštice	Volyně	3,8	Strakonice	8,4	12,2	1,272	5,369	Volyně
Litochovice	Volyně	4,5	Vodňany	22	26,5	1,085	12,713	Volyně
Nihošovice	Volyně	4,1	Strakonice	9,9	14	1,272	6,161	Volyně
Předslavice	Volyně	5,7	Vimperk	19	24,7	1,156	11,458	Volyně
Volyně	Volyně	0,1	Strakonice	10	10,1	1,272	4,444	Volyně
Nová Ves	Volyně	15	Strakonice	22	37	1,272	16,282	Volyně
Skály	Volyně	9,8	Strakonice	15	24,8	1,272	10,913	Volyně
Malenice	Volyně	6,7	Vimperk	13	19,7	1,156	9,139	Volyně
Čestice	Volyně	8,7	Vimperk	18	26,7	1,156	12,386	Volyně

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 2: Počet jednotlivých druhů zařízení v okrese Strakonice

	STRAKONICE																	Koeficienty podle MMR					
	ZŠ	SŠ	VOŠ + VŠ	nemocnice	praktický I	odborný I	lékárny	Tesco	Albert Hyp	Interspar	Kaufland	Lidl	Penny Market	Billa	Albert Sup	TescoExpress	Enapo	Flop	Jednota	Školství	Zdravotnictví	Maloobchod	VÝSLEDNÝ
Mačkov	0	0	0	0	3	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Osek	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Paračov	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Předmít	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Škvořetice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Lom	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Mečichov	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Velká Turná	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Mnichov	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Štěchovice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Přešovice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Čejetice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Sousedovice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Libějovice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Číčenice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Drahonice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Střelskohoštická Lhota	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Volenice	2	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Malenice	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Bělčice	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Cehnice	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Čestice	1	0	0	0	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Radomyšl	1	0	0	0	3	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Střelské Hoštice	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Štěkeň	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Bavorov	1	0	0	0	3	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	4	4	4	4
Záboří	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Katovice	1	0	0	0	3	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Lnáře	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	4	4	4	4
Sedlice	1	0	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Volyně	3	2	1	0	5	5	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	4	2	3	3	3
Blatná	4	2	0	0	7	25	3	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	2	2	2	2
Vodňany	4	3	1	0	9	19	2	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0	2	2	2	2	2
Strakonice	6	3	1	1	18	55	6	0	0	0	1	1	1	2	0	0	1	1	11	2	1	2	2
FINÁLNÍ KOEFICIENT	0,6	1,6	7,8	9,03	0,23	0,09	0,65	7,5					2					0,5					

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 3: Počet jednotlivých druhů zařízení v okrese Písek

	PÍSEK																	Koefficienty podle MMR					
	ZŠ	SŠ	VOŠ+VŠ	nemocnice	praktický I	odborný I	lékárny	Tesco	Albert Hyp	Interspar	Kaufland	Lidl	Penny Market	Billa	Albert Sup	TescoExpress	Enapo	Flop	Jednota	Školství	Zdravotnictví	Maloobchod	VÝSLEDNÝ
Drhovie	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Ostrovec	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Božetice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Hřejkovice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Jetětice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Kestřany	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Kostelec n. Vltavou	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Kučer	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Lety	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Podolí I	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Zbelíkov	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Probulov	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Přebolov	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Borovany	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Květov	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Slabčice	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Sepekov	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Albrechtice n. Vltavou	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Chyšky	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Kluky	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Kovářov	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Křížanov	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	4	4	4	4
Vráž	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Čížová	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	4	4	4	4
Čimelice	1	0	0	0	2	5	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Bernartice	0	0	0	0	2	7	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	4	3	4	4
Orlík n. Vltavou	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Záhoří	1	0	0	0	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Mirovice	1	0	0	0	3	4	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Mírotice	1	0	0	0	2	3	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Protivín	1	0	0	0	4	8	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	2	4	3	4	4
Milevsko	3	2	0	0	5	14	3	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0	2	2	2	2	2	2
Písek	8	11	5	1	22	56	8	1	1	0	1	1	2	0	0	0	1	0	8	1	1	1	1
FINÁLNÍ KOEFICIENT	0,6	1,6	7,8	9,03	0,23	0,09	0,65	7,5				2				0,5							

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 4: Počet jednotlivých druhů zařízení v okrese Tábor

	TÁBOR																	Koefficienty podle MMR					
	ZŠ	SŠ	VOŠ+VŠ	nemocnice	praktický I	odborný I	lékárny	Tesco	Albert Hyp	Interspar	Kaufland	Lidl	Penny Market	Billa	Albert Sup	TescoExpress	Enapo	Flop	Jednota	Školství	Zdravotnictví	Maloobchod	VÝSLEDNÝ
Radenín	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Slapy	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Zhoř u Tábora	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Borkovice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Dolní Hořice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	4	4	4	4
Hlavatce	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Myslkovice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Nemyšl	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Oldřichov	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Radetice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Radkov	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Roudná	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Řepec	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Smilovy Hory	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Sudoměřice u Bechyně	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Zalší	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Krtov	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Klenovice	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Slapy	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Řípec	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Komárov	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	4	4	4	4
Nadějkov	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Žetec	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Mašice	1	0	0	0	1	4	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Opařany	1	0	0	0	3	3	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Dírná	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Borotín	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	4	4	4	4
Choustník	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Ratibořické Hory	1	0	0	0	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Stádlec	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Sudoměřice u Tábora	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Dražice	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	4	4	4	4
Jistebnice	1	0	0	0	1	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	4	4	4	4
Chotovín	1	0	0	0	2	6	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Mladá Vožice	1	0	0	0	3	5	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	2	4	4	4	4
Košice	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	4	4	4
Chýnov	1	0	0	0	3	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	2	4	4	4	4
Budislav	0	0	0	0	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Tučapy	1	0	0	0	1	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	4	4	4	4
Sezimovo Ústí	4	1	1	0	5	11	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	3	2	3	3	3
Planá n. Lužnicí	1	0	0	0	4	6	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	2	4	3	4	4
Soběslav	4	3	0	0	7	26	3	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	3	2	2	2	2	2
Veselí n. Lužnicí	3	1	0	0	7	13	3	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	3	3	2	2	2	2
Bechyně	3	1	0	0	5	14	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	5	3	2	3	3	3
Tábor	11	8	2	1	24	108	13	1	1	1	1	2	0	1	3	0	0	1	8	1	1	1	1
FINÁLNÍ KOEFICIENT	0,6	1,6	7,8	9,03	0,23	0,09	0,65			7,5				2				0,5					

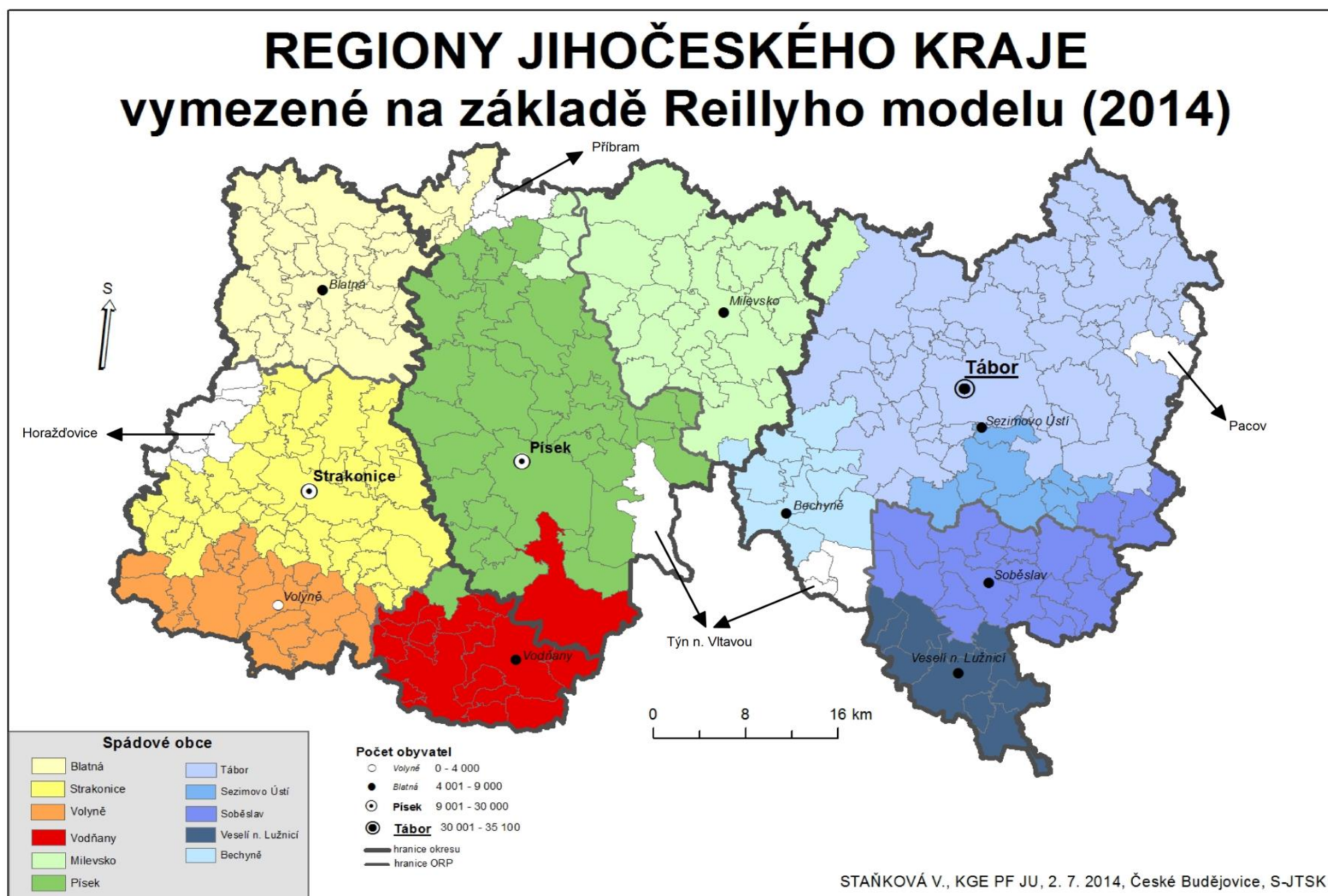
Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 5: Spádové obce

	ZŠ	SŠ	VOŠ a VŠ	koeficient	N	praktický I	odborný	lék	koeficient	1. skupina	2. skupina	3. skupina	koeficient
Volyně	3	2	1	12,8	0	5	5	1	2,25	0	0	6	3
Blatná	4	2	0	5,6	0	7	25	3	5,81	0	2	1	4,5
Vodňany	4	3	1	15	0	9	19	2	5,08	0	3	2	7
Strakonice	6	3	1	16,2	1	18	55	6	22,02	1	4	13	22
Mělvsko	3	2	0	5	0	5	14	3	4,36	0	3	4	8
Písek	8	11	5	61,4	1	22	56	8	24,33	3	3	9	33
Sezimovo Ústí	4	1	1	11,8	0	5	11	1	2,79	0	0	2	1
Soběslav	4	3	0	7,2	0	7	26	3	5,9	0	2	2	5
Veselí n. Lužnicí	3	1	0	3,4	0	7	13	3	4,73	0	2	2	5
Bechyně	3	1	0	3,4	0	5	14	2	3,71	0	1	1	2,5
Tábor	11	8	2	35	1	24	108	13	32,72	4	5	2	41
Horažďovice	3	1	0	3,4	1	6	12	2	12,79	0	2	2	5
Vimperk	3	2	0	5	1	6	26	3	14,7	1	4	4	17,5
Příbram	8	8	3	41	1	31	77	12	30,89	2	7	4	31
Nepomuk	1	0	0	0,6	0	4	9	1	2,38	0	0	4	2
Netolice	1	1	0	2,2	0	3	4	1	1,7	0	0	1	0,5
Pacov	1	1	0	2,2	0	8	16	3	5,23	0	2	2	5
Kamenice n. Lipou	2	1	0	2,8	0	2	8	2	2,48	0	1	3	3,5
Jindřichův Hradec	7	5	1	28,84	1	19	68	9	9,73	2	2	8	28,19
Týn n. Vltavou	3	1	0	3,96	0	6	17	3	1,86	0	3	3	7,92
FINÁLNÍ KOEFICIENT	0,6	1,6	7,8		9,03	0,23	0,09	0,65		7,5	2	0,5	

Zdroj: Vlastní zpracování

Příloha 6: Regiony Jihočeského kraje vymezené na základě Reillyho modelu

Zdroj: Vlastní zpracování